

TOMIS

REVISTĂ EPARHIALĂ DE CONSTANȚA

CEL CE VA BEA DIN APA, PE CARE O VOIU DA EU,
NU VA INSETA IN VEAC. — IOAN IV. 14

20.35.859/963

Z I U A C O N S T A N T A

S U M A R

1. *Vremuri noi, moravuri noi* **Gherontie**
2. *Misionarul* **Referent**
3. *Misionarismul evanghelic* **Protoiereu Buric**
4. *Misionarism la T. P. P.* **Misionar Ec. Bumbac**
5. *Lupta contra sectelor* **Pr. N. Ciorbaru**
6. *Cuvânt către T. P. P., despre secte* **Pr. Gh. Pătrașcu**
7. *După Înălțare* **Al. P. Nicorești**
8. *Recenzii : Apostol de C. Petrescu* **Pr. I. T. Simion**
Mirenii în biserică Dr. Liviu Stan **Dr. Jean Dinu**
Candela-Prof. Gheorghiu **Idem**
9. *Misionarii* **Al. P. Nicorești**
10. *Cronica externă* **Ec. C. Grumăzescu**
11. *Misionare-Realizări* **Referent**
12. *Misionarism în Cadrilater* **Protoereu Opreșan**
13. *Sărbătorirea Pr. D. Andrei* **Pr. Șt. Duțu**
14. *Referat* **Pr. M. R.**
15. *Cercuri Culturale* **R.**
16. *Sf. Monastire „Gherontie Episcopul“* **Ierom. C. Georgescu**
17. *Biserica în vremuri mai bune* **Pr. Gh. Uzună**
18. *Crăciunul la hotare-poezie* **T. Popescu-Berca**
19. *Informațiuni.* **R.**
20. *Partea oficială, circulări* *******

Mișcarea în personalul eparhiei
Publicație

T O M I S

Revistă oficială, lunară, eparhială, de Constanța.
Sub patronajul Prea Sfințitului
EPISCOP GHERONTIE

VREMURI NOUI, MORAVURI NOUI.¹⁾

Ce fericită a fost să fie generația noastră românească de azi!

Când stau și mă gândesc la vremurile, cari s'au dus, *cu ducere fără întoarcere*, par'că văd protipendada de mai alaltăeri, cu anterieie, caftan și fes pe cap, cu taclit și metanii de chihlimbar în mână, pe cari le număra, boabă cu boabă: — un adevărat orientalism. Cum era să fie altfel, dacă noi suntem așezați de Dumnezeu în pragul orientului și, mai-mai să ajungem pașalic turcesc?! Noroc că, sub aceste anterie, se ascundeau inimi de domni și boieri, mari patrioți, cari au primit, mai bine, să-și jertfească viața, scaldându-și trupurile în sânge, decât să-și piardă țara și neamul. Constantin Vodă dela Brâncoveni, în Valahia și Grigore Ghica dela Suceava, în Moldova, au primit martiriul, cel întâi «*ca un miel fără prihană, împotriva Celui ce-l tunde, așa nu și-a ridicat glasul*», când sub ochii săi i se treceau prin sabie feciorii, *la Cornul de Aur* și, la urmă, însuși și-a plecat capul, ca să i-l taie călăul, numai țara și legea să nu piară: cel al doilea, lup-tându-se cu brațele, căzînd sub loviturile iataganelor musafirului său viclean, pașa dela Istambul, care — apoi — și-a sorbit felegeanul de cafe, în fața cadavrului victimei sale!

1) Publicat în Revista Pontice Aprilie 1939.

Dar... s'au dus acele vremuri și au venit altele, noi pentru atunci, vechi pentru azi, bune pentru atunci, nemaipotrivite pentru azi. Moravuri noi, vederi apusene schimbară rasa în redingotă și fesul în joben. Patriotismul înaintașilor rămase însă același. *Vremuri noi, oameni noi!*

Vodă Cuza, cu sfetnicii săi: Cogîlniceanu cu boierii moldoveri: Mavrogheeni, Păun, Hurmuzachi, Cozadini — cu Vlădica Sofronie, cu eruditul Melchisedec, cu Filaret și Neofit Scriban, cu Calinic Miclescu, cu popa Matcaș și moș Ion Roată, dau mâna cu boierii dela Focșani: Voinov, Apostoleanu, Cernat ș. a., cu Vlădica Nifon dela București, cu boierii munteni: Ghiculeștii, Filipeștii, Crețuleștii, Goleștii, etc. și, astfel, «dintr'o sorbire» seacă Milcovul. Unirea Principatelor; iată opera lui Cuza.

Vine Ioan Brătianu și aduce Domn pe Vodă Carol I, care, cu arma, cotorosîndu-se de amestecul Istambulului în treburile noastre, ni dă independența și regalitatea, creând *România* și bătând monedă cu inscripția «*Patria și Dreptul meu*»; iar, la 1913, se întoarce dela bătălia din Bulgaria, cu *Cadrilaterul*, vechea stăpânire a strămoșului nostru Mircea cel Bătrân,—ca trofeu de luptă.

Ne aproplem de:

Vremuri noi, vremuri de glorie.

La 1916, Consiliu de Coroană la Palat. Toți bărbații de stat în sala Tronului.

Regele Ferdinand I în mijlocul lor. Lângă El, Regina Maria, căreia țara și națiunea română are a-I fi recunoscătoare, pentru rolul, ce-a jucat în acel Consiliu.

La 15 August, praznicul Fecioarei Maria, armata și Vodă trec Carpații, pentru desrobirea fraților și împlinirea visului nostru milenar — *România întregită*.

În Noembrie 1919, Regele, Regina, Prințul Carol și armata se întorc în Capitală, aducându-ni trofeu de luptă: *România Mare*.

Cât ne-am bucurat noi atunci! In delirul izbânzii noastre credeam, că totul s'a realizat. Și totuși, îndată am văzut că *România Mare*, se cere o *Românie Tare*. Am pornit, cu toții la realizarea și acestui al doilea vis. Lipsindu-ni, însă coeziunea, am dat naștere «*hidrei cu 29 de capete*» și ne-am încurcat rău. Ca și în povestea cu balaurul din stufișul aprins, când un cap comanda — *la dreapta*, ieșia altul, care comanda — *la stânga* și altul, *la deal*, altul, *la vale*. Pericolul era iminent și nimeni n'avea ochi să-l vadă și minte să-l priceapă!

Vremuri noi!

Moravuri noi!

Și numai, iată un Tânăr de 42 de ani, chiamă lângă Sine pe un Bătrân de 70 de ani; energia tinerească și experiența bătrânească: Regele Carol II și Patriarhul Miron. Cu sfetnici bătrâni, pe cari nu-i ignorează și cu tineri entuziaști din generația Sa, Regele a pornit la lucru, cu o nemai pomenită însuflețire, pentru salvare și întărirea României. El cere, *muncă, cinste și credință* dela toți.

O, Slăvite Rege! Dumnezeu să fie cu Măria Voastră și cu poporul Vostru.

+ GHERONTIE

M I S I O N A R U L .

In vorbirea zilnică de astăzi, prin misionar și misionarism, înțelegem persoana, și acțiunea de luptă contra vrăjmașilor bisericii și neamului românesc, a streinilor, cari au semănat neghină în grâul curat, care este credința ortodoxă.

Misionarul este persoana, care luptă contra zizaniei adusă prin noile credinți, cari au desbinat neamul și sânt contra firii și aspirațiunilor noastre naționale.

Ortodoxismul s'a identificat cu aspirațiunile popoa-

țat la Facultățile de Teologie, tocmai spre perfecționarea cunoștințelor și metodelor necesare de luptă. De aceia toți preoții acum sânt pregătiți pentru luptă și cunoscători ai științei misionare.

Această nevoie a isvorit și din faptul, că orice sectant este un bun cunoscător al învățaturii greșite și un misionar al sectei.

Înălțimea, sublimitatea și superioritatea credinței ortodoxe este un punct de sprijin, că sectele nu pot prinde la noi în masă, ca în Apus. Catolicismul și protestantismul nu reprezintă adevărul exprimat în sfânta scriptură, cum e ortodoxismul.

Se știe, că n'a rămas sat neasaltat de propagandiștii sectari și mai ales satele de coloniști, cari au venit de pe la munte cu ideile lor internaționaliste, infiltrate de agenții streini, dar s'au convins de scopurile lor și sânt în continuă descreștere.

Lipsa de preoți de după războiu a contribuit mult la infiltrarea sectanților, dar chiar unde au fost preoți și a prins rădăcină, nu este o acuzare a preotului, după cum nu e nici un merit, unde nu s'au stabilit, ci meritul preotului local e numai în lupta, care a dus-o pe urmă cu ei. Atunci toți la început erau și curioși, dar mai ales mirajul, ce le dădea, că ar fi deștepți și înțeleg lucruri, pe care nu le mai auziseră până atunci, i-a înșelat.

Preotul român ortodox e un misionar al *credinței*, are o sfântă datorie munca ¹⁾ și obligațiune de misiune internă ²⁾ în țara lui.

Dar misionarismul e unit cu lipsa. Mântuitorul trimițând pe ucenici le-a poruncit să nu aibă nimic, — avere; — iar sfântul apostol Pavel a practicat acest lucru. Astfel se observă și la preoții noștri de astăzi. Cei mai înstăriți sânt mai puțin activi, socotind la aceștia și pe cei cu parohii mari, pe când preoții cu parohii mici se ocupă și de partea spirituală mai mult.

Domnul Profesor V. Ispir, cel mai competent în materie de misionarism, dintre actualii oameni ai bisericii, spune că misiunea e o chemare, o vocație ³⁾; dar

1) T. Păcescu România 18.VI.939. 2) V. Ispir Indrumări misionare pag. 7.
3) Misiunea Creștină An. I No. 3 pag. 1.

socotim că misionarismul cere o educație, o formație prin cultură, o pregătire pentru suferinți și mai ales o răbdare de sfinți. Misiunea cere o muncă, care numai cel ce o prestează o simte. O muncă obositoare, care în fața ideilor democratice și libertăților de astăzi, devine și ingrată.

Văd cum unii confundă propaganda culturală religioasă cu lupta misionară, care sânt bine distincte. Pe când una procură bucurii și desfătări, cealaltă suferinți și supărări. E o activitate, dar nu misionară.

Istoria misionarismului creștin, în timpuri și astăzi formează un punct de glorie al bisericii și se poate constata de ce mari suferinți și sacrificii au fost capabili misionarii, în rândul cărora trebuesc socotiți toți martirii.

Misionarismul nostru național e justificat și prin faptul, că toate credințele sectare au germeni de ateism, internaționalism și imoralitate. Se știe apoi, că biserica ortodoxă se desvoltă și consolidează numai în un stat unitar, liniștit înăuntru și tare în relațiile cu alte popoare.

Misionarul trebuie să fie pregătit și cunoscător al științelor timpului, dar mai ales al subtilităților raționale.

Biserica noastră e la începutul acestei activități și ceiace lucra biserica rusească în marele și bogatul imperiu țarist, trebuie să continue România astăzi. Spun aceasta referindu-mă la misiunea externă. Pentru astfel de lucrare trebuie pe lângă oameni și fonduri. Oameni avem pregătiți pentru înăuntru, iar pentru afară nădăjduim că vom avea cu timpul. Mă gândesc la Seminarul de la Cernica și la Monastirea Antim din București. Pentru fonduri, poate va lumina Dumnezeu pe bogătașii ortodocși și se vor găsi și ele.

Protosinghelul Nicodim Ioniță, e un nume nou apărut în publicistica bisericească și fecund, scrie în Universul de Duminică 18 Iunie, că ni s'a făcut ofertă de cerere pentru teologi, călugări cărturari, de către biserica ortodoxă din India de Sud, descoperită numai de câteva decenii și care luptă cu catolicii și protestanții.

Să vedem, se vor găsi și la noi misionari de sacrificiu ?

Referent

Misionarismul Evangelic.

Vremurile actuale de frământare, de sbucium și nesiguranță, pe care le trăim ne impun o mai profundă înțelegere a rostului pe care-l avem în sânul națiunii și o mai vădită ilustrare al lui prin acte de rodnică activitate pusă — cu pricepere și suflet — în slujba superioarelor interese de ridicare și dinamizare a neamului căruia aparținem.

Preoția — prin origina și esența ei divină — este și rămâne sacerdoțiul dinamic a Neamului nostru, oricând în măsură să-i fie și să i devie îndrumătoare pe calea propășirii morale și unități naționale, prin reprezentanții ei autorizați, indentificați cu aspirațiile și idealurile acestui Neam, până la clasică-abnegație.

Și dacă acesta este un adevăr inalienabil, iar noi chemați să-l aplicăm în viața de toate zilele — prin vocațiunea și pregătirea temeinică și complexă care ne caracterizează — se cuvine atunci, să ne facem slujba unui Evanghelist ¹⁾ pentru a scuti neamul nostru a-și fi martor la propria-i sinucidere, în secolul al XX lea, al pretinsei culturi și civilizațiuni de factura vremurilor în care răsuna strigatul sălbatic de: «panem et circenses».

Și slujba unui Evanghelist nu poate opera minunate și radicale transformări în vieața religioasă morală a fiilor acestei națiuni, cristalizând o superioară conduită de unitate națională, decât încadrată într'un fecund misionarism evanghelic, susținut cu zel de foc și cu o vădită «nebunie» pentru Hristos Iisus Domnul ²⁾, pe temelia îndemnelui evanghelic: «Indrăsniji, Eu am biruit lumea» ³⁾.

Biserica ortodoxă e depozitara sacră a patrimoniului spiritual al acestui Neam și ei îi revine imperios îndatorirea, ca prin reprezentanții ei autorizați și competenți să decreteze această luptă misionară de evanghelizare a masselor.

Ea, investită fiind cu puterea de a conduce, sfinți și propovedui lumina lui Hristos, nu poate asista impasibil la „destrămarea „Impărăției spirituale“, inaugurată de Iisus, într'un amurg blajin între hotarele Capernaumului.

El a creat Biserica pentru ca să deștepte forțele creatoare din adâncul sufletului, din inima inimei noastre.

Biserica trebuie să dea creștinilor ajutor să-și primească sufletul și mai departe, să-și valorifice puterile de creație în lumina adevărului, a frumosului și a binelui.

Mântuitorul a adus o dinamizare colectivă cum n'a mai cunoscut nici o vreme. A creat mediul pentru educația mulțimilor. Numai în această atmosferă se poate începe mântuirea individuală. Fără spiritualizarea maselor nu poate fi suflet

R1) om. 15,16 ; 2) I. Cor. 1,21 ; 3) Ioan 14,33 ;

social. Numai cu această forță morală putem avea suflete tari sociale și colective. ¹⁾

În acest scop, *misionarismul evangelic* — dirijat de Biserica lui Hristos — pe lângă lupta pe care trebuie s'o ducă contra sectelor religioase ce ne smulg credincioșii dela candela lui Hristos, făcându-i să scuie pe ușa Bisericii, să rupă crucea aruncând-o în foc, sfărâmând unitatea religioasă și implicit națională a sufletului nostru ortodox, *nu trebuie să scape din vedere* păcatele modernismului, care subjugând mulțimea credincioșilor constituie un egal și vădit pericol moral-național, prin minarea lentă și decisivă a sufletului colectiv și social al Neamului, supt de vlagă și îndepărtat de morala, lui Hristos, singură în măsură să susțină și afirme un individ ca și o națiune.

Și dacă acest misionarism evangelic, contra sectelor și-a asigurat până în prezent un arsenal de arme și metode de luptă, care în majoritatea cazurilor îi asigură izbânda, justificându-și astfel rațiunea de a fi, atunci, fără îndoială, el trebuie făcut simțit și în ordinea morală a vieții cotidiene a contemporanilor, luând atitudine fățișă contra tuturor afectelor și defecțiunilor societăți de degradare a omului, de care mă voi ocupa în cele ce urmează convins, că în numărul acesta închinat misionarismului lupta misionară de redresare a sectelor este tratată de alți confrați.

Obiectivul misionarismului evangelic, în lupta de extirpare a păcatelor modernismului, din sufletul celor ce ne sunt dați spre păstorire, nu în mocirla păcatelor și a fărădelegilor, ci în baia de învioreare spirituală a virtuților creștine, să fie exercitarea unei severe cenzuri asupra *presii*, spre a nu se mai strecura în coloanele ziarelor tot felul de ateniate, pungășii, excrocherii, afaceri veroase, furturi, omoruri, tot felul de ticăloșii, ce influențează mulțimea, denaturând educația din familie, școală și stat.

S'au văzut tineri și tinere, cari numai în urma unor asemenea lecturi au apucat pe drumuri periculoase; așa cum se întâmplă și cu unele spectacole mai ales de cinematograf, care ar trebui deasemenea selecționate pentru tineret.

Concomitent, misionarismul evangelic să acționeze și în sensul confiscării *romanelor de senzație și obscene*, cu subiecte imorale; lecturi pornografice și pline de banditisme, care influențează deasemenea creerul adolescenților exaltându-le și excitându-le simțurile

Trebuie luptat din răspuțeri contra modei și a luxului, acestei zeițe tirane și fără inimă, care ambiționează cu tenacitate la menținerea superficialității.

Câți nu-și jertfesc astăzi, tot ce au mai scump, cu singura și absurdă scuză de a fi în curent cu moda. Moderna

1) Prof. Dr. C. Mureșanu Rev. Tomis 1927;

Dalilla taie și acum firele sănătății și ale vieții, a acelor ființe care imbecilizate și desorientate cad în mrejele ei ucigătoare de suflet și trup.

Misionarismul evangelic trebuie să ducă lupta și *contra nudismului sfidător, libertinajului tolerat*, etc.

Deopotrivă trebuie luptat contra și unui alt rău social, pe care îl formează *practica* pe o scară întinsă a *avorturilor*, care s'au înmulțit în ultimul timp în mod îngrozitor.

Căci tinerele moderne, alături de namele denaturate, pentru a fi libere de a petrece, înlătură maternitatea, tocmai principala lor menire, care le ridică și face să fie stimate și slăvite de noi; iar unii dintre bărbați, cum ar spune Herbert Spencer, se ocupă cu creșterea animalelor, de îmbunătățirea rasei cailor, de arta de a dresa câini, dar de creșterea copiilor nu se ocupă deloc, ci aceasta o lasă în sarcina doicilor, ignorante, care ce au învățat în școli? Pedagogie, psiologie ca să cunoască legile evoluției sufletului copilului?

Folosind toate împrejurările, reprezentanții autorizați ai bisericii în lupta de misionarism să ia atitudine și pentru înfrânarea a diferite vicii și mai ales teribilul flăgel al prostituției, care desonorează societatea, dar care începe să înflorească la noi ca și în vechile societăți. Exterminarea acestor rele sociale, misionarismul evangelic s'o facă prin o intensă propagandă de educație și instrucție religioasă atât în rândurile celor de jos, cât și a intelectualilor furaji de curente subversive îmbrăcate în haina tuturor ereziilor, dăunătoare nu numai unității religioase a sufletului acestui neam, dar chiar ideii de stat și națiune.

Ei trebuiesc educați, trebuiesc renăscuți, trebuiesc dinamizați prin o luptă de ridicare a nivelului intelectual religios moral, care să-i facă conștienți de marea și infinita putere a lui Dumnezeu în lume.

Această acțiune însă trebuie începută de jos în sus, după cum ne îndeamnă filosoful rus Berdiaeff: „Sarcina care se impune nu mai este a spiritualiza și a înobilă burghezimea, a cărei importanță morală este irevocabil căzută, ci a spiritualiza clasa muncitorească, a cărei importanță și forță socială, nu încetează a crește și care în viitor are să ia un avânt și mai mare“.⁵⁾

Iisus trebuie predicat maselor și prezentat ca model de *urmat tineretului*, care dă să și construiască aspirațiile.

Și toată această operă de redresare morală să aibă în vedere renașterea lăuntrică a individului, spiritualizând viața familiei creștine prin tradiție numai și a societății buimăcită și extenuată, amorală și feroce.

Această renaștere lăuntrică s'ar produce prin fortificarea conștiinței morale, care ne ascute simțul răspunderii și al datoriei, iar ca specific acestei fortificări se recomandă meditația

1) N. Berdiaeff : Călimdarul, ziar, din 25 Decembrie 1933.

asupra adevărilor religioase, care formează postamentul cel mai sigur al moralității. Și într'adevăr, reflectând de exemplu asupra intrării lui Iisus în Ierusalim, transportându-ne în împrejurările culturale și sociale de atunci, fără voie simțim cum Mântuitorul își face intrare în sufletele noastre.

Pe această cale renașterea lăuntrică a individului e realizată. Aceasta implică în sine o schimbare nu socială, ci una a sufletelor, a moravurilor, o creștinare integrală. Pe această cale, cum ar zice Părintele Ghia, gloatele anonime care astăzi să sfâșie sălbatec, în concurență trivială, pentru agonisirea unui codru de pâine, ignorând pe Dumnezeu, ar fi câștigate, cu toate energiile lor pentru o altă concurență, fără victime și fără vărsări de sânge, în circulația infinită a vieții spirituale, pentru a crea acea dumnezească lume nouă, în care sufletul să nu se înalțe la ideal decât să vadă unde se frământă o suferință în realitate, în care ochii se îndreaptă spre Dumnezeu pentruca inima să caute sufletul unui frate, o lume din al cărei grai să dispară însuși cuvântul milă, căci ea a intrat acum, principial, în substanța vie a sufletului și în puterea inspirată a faptelor, o lume în care Dumnezeu este totul în toate.

Această operă odată realizată, lumea nu va mai înfometa de dreptate și spiritul nu va mai înseta de adevăr; turma își va regăsi păstorul și morala evangheliei creștine va fi îndreptarul vieții sociale, principiul ei organizator, mărturisind fiecare, cu Sf. Apostol Petru: „Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. Și noi am crezut și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu“ ¹⁾.

Ajuns acest țel. Preoțimea, prin misionarismul evanghelic de pe amvon, catedră etc. cu timp și fără timp ²⁾ sub raportul redresării morale și înviorării spirituale a societății de astăzi, își va fi îndeplinit sacra misiune, dictată de biblicele cuvinte: „Luați dar aminte de voi și de toată turma, întru care Duhul Sfânt v'a pus pe voi Episcopii ca să păstoriți biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele său“ ³⁾; „răscumpărați vremea, căci zilele sunt rele“ ⁴⁾; iar sub raport național va fi pus în lumină adevărul, că întărirea sufletului românismului între hotarele etnice ale României, trasate cu vârf de sabie și scaldate în lacuri de sânge martiric nu se poate realiza și asigura decât prin menținerea neșovăelnică, cultivarea conștientă, afirmarea viguroasă și practicarea nedesmințită a credinței nesdruncinată în Hristos Iisus Domnul, calea, adevărul ⁵⁾ și vieța prin care ne vom învrednici de a vedea slava lui Dumnezeu.

Pr. Ec. Mihail I. Buric

1) Ioan 6⁰⁸; 2) Timot. 4₂; 3) Faptele Ap. 20⁰⁰; 4) Ef. 5₁₆; 5) Ioan 14⁰⁰.

Misionarism la T. P. P.

Dispozițiunea conducătorilor instituției premilitare, care obligă tineretul acestei instituții, de a conlucra cu preoții la combaterea rătăciților de credință, mărturisim, că ne-a provocat o adâncă bucurie sufletească. Această măsură e mai mult decât înțeleaptă, creștinească și patriotică. Și înainte ca avântul tinerilor să fie pus în slujba bisericii, pentru combaterea și plivirea sistematică a neghinelor sectare, iată ce trebuie să cunoască tinerii premilitari.

Cercetați istoria și veți constata, că n'a existat un popor pe pământ, peste care să fi trecut mai multe furtuni amenințătoare, ca poporul nostru românesc. Astăzi chiar, trăim într'un timp de adânci frământări sufletești, și numai datorită Prea Înțeleptului nostru Rege suntem pe calea unei totale primeniri.

Blocul de granit sufletesc al Românilor creștini ortodocși, n'a putut fi clintit de nici o vijelie la început. Vrajmașii neamului nostru văzând, că în ortodoxie constă tăria noastră, și-a îndreptat privirile către acest bloc, pe care a început să ni-l pătrundă cu curente dizolvante.

Am fost năprasnic atacați.

În urma furioaselor asalturi date de papalitate, pentru convertirea românilor, încă din sec. XVII-lea blocul nostru sufletesc a suferit o rană, ce încă sângerează, prin desmembrarea a unui număr însemnat de Români transilvăneni și unirea lor cu biserica din Roma.

În urma războiului mondial, prin alipirea provinciilor, am moștenit o serie întreagă de elemente străine și periculoase, pentru unitatea noastră sufletească.

Neamul românesc ar fi putut rezista și învinge, dacă oamenii noștri politici de atunci (cu concepții masonice) și-ar fi dat seama de pericolul național, ce-l prezintă sectele, cari au invadat în România chiar cu atențiunea binevoitoare a ministerului de culte. ¹⁾

Dar ce sânt sectele?

Cuvântul sectă l-au adus unii dela latinescul sequor : a ține, a urma, iar alții, dela seco : a rupe. Deci noi am putea defini secta astfel : „O societate care s'a despărțit de biserica creștină, formându-și dogme (învățăături) aparte, cu disciplină și cult aparte“. Așa dar o sectă conține în sine reuniunea ereziei cu schisma, prin îndepărtarea totală de dogma, disciplina și cultul bisericii creștine. Sectele ce au prins rădăcini în țara noastră, au două forme și vin din două direcții opuse.

1) P. S. S. Grig. Leu Botoșăneanul în Confesiuni și secte pag. 9.

1) Cele mai multe și mai furioase sunt sectele raționaliste protestante, cari ne-au venit din Elveția, Germania, Anglia și America.

Sectele, ce ne-au venit din apus sunt: Bapțiștii, Adventiștii, Nazarinenii, Studenții de biblie (Mileniștii), Stândiștii, Secerătorii, Penticostaliștii și Evangheliștii de ultima oară.

2) Din răsărit ne-au venit următoarele secte: Lipovenii, Du-hobortii, Molocanii, Scapeții, Inochentiștii etc.

Așa dar, sectele sunt numeroase și diferite și toate lovesc crunt în ființa neamului nostru și în unitatea lui sufletească. Cine a urmărit cu atențiune procesul propagandei sectare, a constatat, că interesul lor nu e de natură principală, sau de o concepție religioasă mai superioară, ci interesul lor e curat diavolesc.

În 1928 răposatul Episcop Dr. Grig. Comșa spunea următoarele constatări despre secte în general:

„În cele mai multe cazuri, sectele religioase, numai în aparență se ocupă cu religiunea, dar de fapt lucrează din răspuferi, pentru a duce la ruină mărețul edificiu la construirea căruia neamul nostru a contribuit cu ochii înălțați la cer. Deci, nu dorul de o viață religioasă mai cerească îi frământă pe ei. Dimpotrivă, îi doare unitatea sufletească, religioasă și națională a poporului românesc. Și tocmai această unitate o urmăresc și vor să ne-o distrugă“.

Dorește careva probe?

Să le caute în dosarele oficiale ale polițiilor și tribunalelor, pe care văzându-le, vor rămâne uluiți în fața lor. Și întradevăr, de câte ori n'au fost prinși predicatorii adventiști, făcând propagandă cu filme din Rusia sovietică, iar secta studenților în biblie a fost demascată în repetate rânduri, ca comunistă.

Dar partea cea mai dureroasă este aceea, că s'au găsit Români, cari pentru arginții lui Iuda, și-au vândut interesul unității religioase și naționale a neamului lor, au plecat în Elveția sau Germania, unde au urmat cursurile sectare, întorcându-se apoi cu simțământul național tocit și întunecat, înțepând și otrăvind cu false învățături, pe frații lor de-un neam și-o lege.

Deci din nou atragem atențiunea tinerilor premilitari și le spunem, că toate sectele au legături internaționale, cu dedesupturi periculoase, pentru poporul nostru și ca probă iată ce spune eruditul profesor universitar Nichifor Crainic:

„Propaganda sectară cu bani și directivă străină, tinde să captiveze sufletul neamului românesc în formele ce nu sunt ale lui și în direcții nepotrivite firii și intereselor lui.

Sectanții urmăresc două căi bine definite ca scop: 1) Un individualism religios, rebel agresiv, fermentul desăvârșitei anarhii spirituale; 2) O tendință de anarhie politică cu substrat comunist mascat sub aspectul religios al mișcării. Anarhie dogmatică, anarhie politică, iată cei doi fermenți de dezagregare a sufletului românesc“.

Acestea sunt sectele, și pentru acestea înțelepții voștri conducători v'au pus în slujba bisericii și neamului. Aveți un rol nobil și majestos, sunteți chemați la o sfântă lucrare, și de acum veți lupta din răsuputeri cu curățenia voastră sufletească, voi cari sânteti cei mai tineri ostași ai Domnului, împotriva dușmanilor propagandiști sectanți, veți întoarce pe lîi acestui neam, ce s'au dovedit slabi și naivi, încrezându-se în amăgirile înveninaților ră-tăciți, la biserica și legea românească.

Nu uitați, căci cu biruința bisericii ni se asigură biruința însăși a românismului, deci întărirea bisericii, înseamnă întărirea statului nostru național.

Așa dar, de azi 'nainte noi nu vom mai lăsa să se piardă nici un dreptcredincios, căci cu pierderea lui, se pierde nu numai un suflet de creștin, ci și de român.

Să se mai știe, că bolșevismul din Rusia a fost pregătit prin excelență de către sectele religioase, care ziceau, că țarul este întruparea lui Antihrist, care apără proprietatea particulară.

Trăim vremuri grele, Europa din nou a început să se în-tunece și clocotește ca un vulcan și nu se știe, ce poate să ne mai rezerve Providența în viitor. Noi trebuie să fim uniți, iar atențiunea noastră să se îndrepte către vrăjmașii noștri din lăun-trul țării, cari ne vor încurca socotelile și ne vor pricinui mare răutate.

Încălziți dar inimile voastre la amintirea faptelor patriotice și creștine, săvârșite de strămoșii noștri, treziți în voi sentimentul datoriei pentru lege și neam.

Tineri premilitari, vă mai spun un ultim cuvânt: Vă aflați în această misiune sub înalta ocrotire a Prea Sfințitului nostru Episcop D. D. Gherontie, care vă trimete tuturor binecuvântări și urări de spor la lucrul cel sfânt, primițiile cu dragostea cu care v'au fost trimise.

Preot Econ. Ștefan Bumbac
Misionarul premilitarilor din orașul Constanța

Lupta contra sectelor.

Retrospectând adânc, în viața trecută a poporului român, prin fața ochilor noștri, delilează, suferința, încercarea, dar și cre-dința lui.

Nici semiluna otomană, nici puhoaele năvălitorilor hrăpă-reți și nici ademenirile — lipsite de sinceritate — ale vecinilor noștri falși n'au distrus credința acestui popor — de neam mare. În măguri, în păduri, în poeni și în munți, acolo sus, acest po-por ascultând predica simplă, dar mișcătoare a vr'unui preot sau

călugăr, își încrusta adânc în suflet credința, nădejdea și dragostea creștină.

Dușmani atunci au existat prea mulți. De aceea formarea istorică și religioasă a acestui popor se încheie după șapte veacuri cu jertfe, martiri și asuprirea. Actualmente, când omenirea întreagă și implicit România, depune eforturi considerabile pentru un trai pașnic și o redeșteptare națională și spirituală, voia bună este turburată de propaganda sectară.

Cancerul distrugător de suflet, virusul amenințător își are cauza primă în numărul mare al sectelor și mai ales a două din ele — Baptism și Adventism.

1) Prima cauză a răspândirii și cea mai mare își are începutul în — Reforma — secolului al XVI-lea în persoana lui Martin Luther și Ioan Calvin.

Reforma la rândul său, a izbucnit din abuzul nejustificat și prea bătător la ochi, utilizat de papism și ordinele catolice.

2) Scolastica prin introducerea - rațiunii exagerate - a înlesnit îndoiala în afirmările dogmatice, ce trebuiau crezute numai prin credință, trasând astfel concepția raționalistă de mai târziu,

3) Misticismul exagerat și de multe ori bolnav, privit ca un singur mijloc de înălțare către Dumnezeu -- ca și Isihismul -- a degenerat în scene ridicole și în ordine cu exteriorizări josnice și respingătoare.

Ele urmăresc distrugerea țărilor și popoarelor. Pentru a se ajunge la acest scop, sectele utilizează creerea unui haos clocotitor prin desbinarea între frați.

De aceea, prin vorbe meșteșugite și înălțătoare, prin alterarea adevărului și prin bani mulți veniți din America, propovăduiesc mântuirea fără Sf. Biserică, fără sfințele icoane, fără sfinți, fără preoți și fără tradiții. Biserica noastră, îndrumătoarea literaturii și culturii poporului român, cu un mare număr de sfinți și atâția oameni de știință și credință, pentru acești sectanți n'au nici o însemnătate.

Preoții și ierarhii lui Hristos, ce s'au străduit să dea Țării primele tipărituri, binecuvântând-o și dorindu-i izbândă la primejdii, luând parte de multe ori „cu crucea 'n frunte“, sunt astăzi împroșcați mârșește de acești rătăciți.

De aceea evanghelistul Mateiu spune: „Păziți-vă de proocrii cei mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori“.

Sectanții sunt autorii războaelor. Fiind puși în slujba dușmanilor noștri, cari pândesc pământul scump al țării noastre, contrazicând credința, introducând comunismul și anarhismul, produc haos, revoluții și de aci măcelul, ca în Spania.

Osândind credința cea adevărată, criticând pe nedrept păstorii sufletești ai țărilor, urmăresc prin lovirea păstorului, risipirea turmei.

Că toate sectele au scopuri ascunse și nejustificate, lucrând

în deplin acord pentru năruirea omenirii să răspundă cineva: „Văzuta sectanți certându-se între ei pe baze doctrinale? Pe baze materiale este și logic, fiindcă hrăpăreți cum sunt, fură fiecare — zeciuelile — dela frații lor naivi. Așa fiind să luăm aminte la cele cuprinse la Ioan că „Oricine va veni la voi și nu va aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți bine-ai venit“.

Precum statul pentru salvarea lui vitală și pentru desvoltarea lui normală și armonioasă, în ultimul timp mai ales, s'a folosit de legi drastice, coordonând principiul libertății din Constituție, numai pentru binele patriei, tot astfel s'ar putea face și în domeniul spiritual cu sectele, cu liberi cugetătorii, cu recalitrării și imoralii, transformând puțin legile facultative în obligatorii.

Acest lucru ar fi nu numai logic și eficace, dar și creștinesc ca principiul libertății, ce a luat o formă vădit extravagantă, îmbibând sufletele creștinului — cetățean al statului — cu idei distructive și vătămătoare, să fie încadrat în categoria intereselor de stat și sancționat ca atare.

În statul nostru creștin nu există lege judecătorească, pentru pedepsirea agricultorilor, cari muncesc Duminica și sărbătoarea la câmp, cari înjură pe Dumnezeu și drăcuiesc.

În Italia însă în pietele însemnate și la colțul străzilor, sunt placarde cu următoarea inscripție: „Legea pedepsește pe cel ce înjură“.

Dela biserică cerem stimulent, din partea conducătorilor spirituali prin aprecierea justă a meritelor fiecăruia, bazat pe realitate.

Preoțimea chemată acum în cadrul Căminelor Culturale, în străjerie și premilitarism, glasul ei nu va răsună în pustiu, ca până acum.

Ca noul plan să dea roade și să nu roșească în fața adevărului, statul și biserica să aibe în vedere experiența pentru viitor și să ajute biserica în lupta, ce o duce contra sectelor.

Pt. N. Ciorbaru—Șipotele

Cuvânt, către T. P. P., despre secte¹⁾.

Pământul României, împreună cu imensele lui bogății de aluminiu, fier, aramă, aur, sare, păduri, bălți cu pește din destul, ținuturi întregi pentru pășunat etc., a fost întotdeauna râvnit de vecinii noștri hrăpăreți

Unii dintre ei și-au dat seama și au căutat prin diferite mijloace să distrugă și unitatea sufletească a noastră, care era ținută mai cu seamă prin ortodoxie.

Ortodoxia a fost arma spirituală a poporului românesc.

„Puterea de împotrivire a ortodoxiei românești a fost, după cum recunosc chiar istorici de-ai Ungurilor, stâncă de care s'au isbit îndelungatele strădanii ale regatului ungar, de a se înfige statornic în pământul Transilvaniei și chiar de a-și întinde stăpânirea și asupra Munteniei și Moldovei“ (I. Lupaș pag. 24—25 Istoria Unirii).

Și e și logic să fie așa, deoarece dușmanii noștri își dau seama că, dacă nu ar fi fost ortodoxia, care să ne întrețină unitatea și independența sufletească dealungul veacurilor, nu ar fi fost posibil să fie înfăptuită întregirea neamului, cu așa sorți de isbândă.

Azi se caută pe toate căile posibile, să fim despărțiți sufletește, să numai avem aceleași aspirații, să numai avem acelaș fel de a gândi, desigur fapt destul de păgubitor și primejdios, deoarece se face cu scopul satanic, ca după această sfârtecare, să urmeze și cealaltă.

Această destrămare se caută să fie înfăptuită prin tot felul de momeli, între care sunt și mișcările sectare. Desigur că nu susținem, că aceste mișcări sectare au fost create cu scopul de a distruge ortodoxia și unitatea sufletească a neamului, deoarece nu este adevărat, ci numai că în cuprinsul acestei țări, cea mai tolerantă din lume, sunt foioșite de cei interesați și în acest scop.

Aceste manifestări religioase născute unele din protestantismul rebel al secolului XVI-lea, iar altele din tradiționalismul rău înțeles, prin felul lor diabolic de a face propagandă, uzând de toate mijloacele posibile, au început să se înrădăcineze deabinelea și la noi. Se pare că s'a dus țâria de granit și statornicia de neclintit în credință a Românului ortodox de altă dată.

1) La subcentrul Șocariciu—Ialomița.

Iată cum scriau pe vremuri (1794) Români: Bucur Bârșan, Oprea Miclăuș, Radu Șăbău și alții mitropolitului sârbesc: «Iar pentru credința strămoșilor noștri, suntem gata a suferi și mucenicie grea, sau isgonire din această împărăție, iar legea nu o vom lepăda».

Sectanții în genere afirmă, ca singur izvor de credință Sf. Scriptură, dar de fapt unii dintre ei au preferință pentru V. Testament, iar alții pentru N. Testament; unii au preferință numai pentru câte o carte fie din Vechiul, fie din Noul Testament; iar alții numai pentru anumite versete sau cuvinte. Este fapt cert și constatat, că ei nu și sprijină afirmațiile pe Sf. Scriptură în genere, ci numai pe anumite părți din ea, dar și acelea tălmăcite rău, fapt care dealfel lămurește toate aberațiile lor. Ei interpretează Sfânta Scriptură fragmentar și cu multă rea credință. O tălmăcesc și o folosesc în favoarea faptelor și ideilor lor.

Așa că ei întrebunțează greșit formula: „singurul izvor de credință la noi este Sf. Sscriptură“. Nu. Izvorul de credință al lor este rațiunea la cei raționaliști și inspirația la cei mistici, iar bazaconiile ieșite din capetele lor „bolnave de idei“, caută în feluri și chipuri să și le sprijine cu Sf. Scriptură, nici decum, că sunt scoase din Sf. Carte.

Diavolul a sprijinit ispitirea lui față de Domnul Nostru Ișus cu versete din Sf. Scriprură, deși în Sf. Carte spune: „Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul Tău“.

Satan dacă acționa după Scriptură trebuia să nu ispitească și totuș a și ispitit și ceva mai mult și-a susținut și ispita cu Scriptura.

Sectanții fac cum a făcut diavolul, cum au făcut dealtel și fariseii și cărturarii cărora Mântuitorul le-a spus: „rătăciți neștiind scripturile“.

De ce nu merg la păgâni, să ducă mângâerea și dragostea lui Iisus Hristos și le este așa descump sufletul ortodocșilor, așezați mai cu seamă la granițele țării și în centrele industriale?

De aici se vede că alergarea după mântuire, pentru cei interesați, nu este decât o platformă folosită în scopul de a lovi în ortodoxie și în statul românesc. Mâna streină alege pe Români dela graniță și pe cei din centrele industriale cu scopuri bine definite, cu pagube enorme mai ales pentru stat și mai puțin pentru Biserică și cu foloase incalculabile pentru cei ce ne doresc rău.

Un sectant la graniță înseamnă o spărtură la frontieră, un stâlp de hotar doborât; un sectant într'un centru industrial înseamnă forță de apărare scăzută, încurajare pentru streini, pericol iminent pentru noi ca Români.

Cine a auzit că vreun sectant a fost aruncat de viu în vreo groapă cu var nestins?

Cine a auzit, că vreun sectant a fost ars de viu, sau jupuit în țara noastră ?

Cine a auzit, că vreunui sectant i s'a turnat plumb fierbinte pe gât ?

Cine a auzit, că vreun sectant a fost tăiat în două cu fierăstrăul ?

Creștinilor, fiți urmași ai Mântuitorului și ai creștinilor primari, fiți loiali față de autorități; dați Cezarului, ceea ce este al «Cezarului», căci „orice stăpânire este dela Dumnezeu” și preamăriți Sf. Treime, așa cum vă învață Sf. Scriptură și Sf. Tradiție, păstrând ortodoxia moșilor și strămoșilor noștri, căci «cine nu are de mamă sfânta Biserică— spune Sf. Ciprian — nu poate să aibă de tată pe Dumnezeu».

Preot Gh. Pătrașcu—Oltina-Ialomița

După Înălțare.

Rănille sufletești și medicamentele vindecării lor

de Al. Panaite Nicorești.

Pe muntele Măslinilor, în fața și deasupra acelei cetăți, Ierusalimul, care-L răstignise și care-L păstra mormântul, dar care nu înțelegea să cunoască birnița Sa, după ce sfârșește de dat ultimele învățături apostolilor Săi, Hristos, întinde mâinile și-i binecuvintează. Le-a dat acea sfântă și sublimă binecuvântare, pe care noi drept credincioșii o primim astăzi în atâtea ocazii de la urmașii apostolilor: dela Episcopi și Preoți, în genere.

Și ridicându-se de la pământ, Domnul Nostru Iisus Hristos se înalță la cer, până când un nor îl ascunde cu totul privirei Apostolilor. În urmă li se arată Apostolilor un Inger, care le zise: «Bărbați Galilieni, pentruce vă uitați spre cer? Acest Iisus, care fu luat de la voi, la cer, tot așa va veni, după cum L-ați văzut, ducându-se spre cer».

Orice înțelepciune omenească, rău interpretată, orice împotrivire vrăjmașă, n'a putut opri puterea, nici să întunece slava sublimului Mântuitor, deși s'a născut într'o iesle, pentru a muri pe cruce!

Sf. Evanghelie a zilei, ne spune, că înainte de a se înălța Mântuitorul Hristos, a binecuvântat pe apostoli, iar mai departe ne spune că «Ucenicii s'au întors în Ierusalim, cu bucurie mare» căci luase binecuvântarea, acea -- Pecete — neștearsă, pentru cei ce sunt ai Domnului, și după care la sfâr-

șitul veacurilor, El îi va cunoaște pe toți și-i va chema din mijlocul neamului omeneșc zicându-le: «Veniți la mine, binecuvântații Părintelui meu».

Ce frumusețe și câtă filozofie spirituală cuprinde această «Binecuvântare», care a trecut de la Apostoli peste urmașii lor și prin aceștia tuturor slujitorilor Bisericii: Preoțimea în genere.

O! Și câte suflete nu sunt, cari ar voi să se retragă de parte de rătăcirile și ispitele acestei lumi, pe care ei nu o vor astfel. Și aceasta, căci există o patrie a sufletelor, în care toate problemele vieții, vor fi explicate, în care toate bunele dorințe vor fi îndeplinite, în care toată lăcomia și trufia vor fi îngenunchiate unde Hristos, este Impărat, unde ele ar dori să pătrundă.

Și, unde este această patrie și cum se prezintă ea? Nu știm. Când și cum vom intra în ea? Dumnezeu știe. Ceeace pot eu să știu, este, că există și că este patrie, celor ce o caută cu adevărat.

Hristos a zis: «Luați jugul meu peste voi și vă învățați de la mine, că sunt blând și umil cu inima și veți afla repaus pentru sufletele voastre. Că jugul meu este bun și sarcina mea ușoară» (Matheiu 11.18.29).

În acțiunea dezvoltării muncii noastre, să ne ferim de germele ispitei, cea mai periculoasă și distrugătoare viperă de suflete omenești. Și aci avem cuvântul Sf. Ap. Pavel: «Nici o ispită nu va ajuns decât numai omenească, iar Dumnezeu, este credincios. El nu va lăsa să vă ispitiți mai mult decât puteți, ci împreună cu ispita va face și scăpare, ca să puteți suferi». (Cor. 10.3.24.13).

Ce deșertăciune!: grija trupească și numai ea. Iată ce frumos le vorbește acestora Psalmistul David: «Unde mă voi duce de la duhul tău? Și de la fața ta unde voi fugi? De mă voi sui în cer, tu acolo ești; de mă voi pogori în iad, de față ești» (Psalm 138-7.8.9). Iar la psalmul 48.5.6 zice: «Pentru ce să mă tem în ziua cea rea. Când fără de legea protivnicilor mei mă împresoară».

Și pentru o mai puternică tărie a celor de mai sus spune la Psalmul 117: „Domnul îmi este mie ajutor, și nu mă voi teme, ce-mi va face mie omul». 61. Bine este a nădăjdui spre Domnul 3). Toate neamurile m'au înconjurat și întru numele Domnului, i-am înfrânt pe ei 10).

Dece dar atâta grijă pentru ale trupului, când sufletul de care avem foarte puțină grijă și care ne mustră mereu, să-l neglijăm. Și mustrările acestea ne vin numai la încercări ori noaptea în singurătate. De îndată ce furtuna a trecut, am uitat

totul și ne-am reluat vechea obișnuință, a grijilor, numai de sine și pentru sine.

Oare această desorientare internațională de astăzi cu tot iureșul ei, nu este o încercare divină? Nu pornește ea, tot din ansamblul grijilor trupului? Să recunoaștem că da.

Dumnezeu, ne-a făgăduit prin Prooroci, că ne va da semne. Și ne dă mereu. Noi însă nu vedem. Suntem orbi. O! de s'ar ridica de la noi orbirea aceasta. Iată unde stau rănila sufletului nostru și medicamentele nu le găsim în altă parte, decât în Legea-Legilor: Biblia, Psaltirea și în toate scrierile Bisericeii.

Cu aceste medicamente în mână, vom seca puhoiul pacatelor omenirii și vom vedea pe Dumnezeu în fiecare zi cu noi.

Și în prisma acestor modeste îndrumări bazate pe documente biblice, — dacă s'ar ajunge la o înțelegere internațională-spirituală și lozinca ei ar fi pătrunsă de sincerul idial, zidurile între ideile tuturor straturilor sociale s'ar sfărâma, lumea s'ar înfrăți și peste tot ar fi numai primăvară, iar slava lui Dumnezeu, nu ar întârzia să se coboare, blândă și ocrotitoare, peste toată omenirea. Căci cu voia, tot a lui Dumnezeu și supunerea omenească, războiul poate fi înlăturat, iar pământul binecuvântat de Tatăl Ceresc, poate hrăni o populație de încă, de 10 ori pe atât, cât avem astăzi, pe pământ.

Însă, atâta timp cât fiecare individ, pioner chemat, a sluji în grădina acestei planee, va trăi numai prin trup și pentru trup. departe de Biserică și fără Dumnezeu în suflete va fi veșnic aceiași revoltă și nemulțumire, iar în atmosferă întuneric și fum.

Repet și voi repeta mereu: Să l găsim pe Dumnezeu.

Cum? Foarte ușor! Lepădând din noi mai întâi ura și îmbrăcând iubirea. «Iubirea recomandată de Hristos». Să închidem în noi modestia și pacea sufletului, iar pe cealaltă porțiță a sufletului, să gonim mândria, egoismul!?

Desbrăcați de acele două arme ale satanei, vom putea găsi ușor pe Dumnezeu.

Veți zice unde? — La Biserica lui Hristos!

șitul veacurilor, El îi va cunoaște pe toți și-i va chema din mijlocul neamului omenesc zicându-le: «Veniți la mine, binecuvântații Părintelui meu».

Ce frumusețe și câtă filozofie spirituală, cuprinde această «Binecuvântare», care a trecut de la Apostoli peste urmașii lor și prin acești 11 tuturor slujitorilor Bisericii: Preoțimea în genere.

O! Și câte suflete nu sunt, cari ar voi să se retragă de parte de rătăcirile și ispitele acestei lumi, pe care ei nu o vor astfel. Și aceasta, căci există o patrie a sufletelor, în care toate problemele vieții, vor fi explicate, în care toate bunele dorințe vor fi îndeplinite, în care toată lăcomia și trufia vor fi îngenunchiate unde Hristos, este împărat, unde ele ar dori să pătrundă.

Și, unde este această patrie și cum se prezintă ea? Nu știm. Când și cum vom intra în ea? Dumnezeu știe. Ceeace poi eu să știu, este, că există și că este patria, celor ce o caută cu adevărat.

Hristos a zis: «Luați jugul meu peste voi și vă învățați de la mine, că sunt blând și umil cu inima și veți afla repaus pentru sufletele voastre. Că jugul meu este bun și sarcina mea ușoară» (Matheiu 11.18-29).

În acțiunea desvoltării muncii noastre, să ne ferim de germenul ispitei, cea mai periculoasă și distrugătoare viperă de suflete omenești. Și aci avem cuvântul Sf. Ap. Pavel: «Nici o ispită nu va ajuns decât numai omenească, iar Dumnezeu, este credincios. El nu va lăsa să vă ispiți mai mult decât puteți, ci împreună cu ispita va face și scăpare, ca să puteți suferi». (Cor. 10 3.24-13).

Ce deșertăciune!: grija trupească și numai ea. Iată ce frumos le vorbește acestora Psalmistul David: «Unde mă voi duce de la duhul tău? Și de la fața ta unde voi fugi? De mă voi sui în cer, tu acolo ești; de mă voi pogori în iad, de față ești» (Psalm 138-7.8.9). Iar la psalmul 48-5 6 zice: «Pentru ce să mă tem în ziua cea rea. Când fără de legea protivnicilor mei mă împresoară».

Și pentru o mai puternică tărie a celor de mai sus spune la Psalmul 117: „Domnul îmi este mie ajutor, și nu mă voi teme, ce-mi va face mie omul». 61. Bine este a nădăjdui spre Domnul 3). Toate neamurile m'au înconjurat și întru numele Domnului, i-am înfrânt pe ei 10).

Dece dar atâta grijă pentru ale trupului, când sufletul de care avem foarte puțină grijă și care ne mustră mereu, să-l neglijăm. Și mustrările acestea ne vin numai la încercări ori noaptea în singurătate. De îndată ce furtuna a trecut, am uitat

totul și ne-am reluat vechea obișnuință, a grijilor, numai de sine și pentru sine.

Oare această desorientare internațională de astăzi cu tot iureșul ei, nu este o încercare divină? Nu pornește ea, tot din ansamblul grijilor trupului? Să recunoaștem că da.

Dumnezeu, ne-a făgăduit prin Prooroci, că ne va da semne. Și ne dă mereu. Noi însă nu vedem. Suntem orbi. O! de s'ar ridica de la noi orbirea aceasta. Iată unde stau rănilor sufletului nostru și medicamentele nu le găsim în altă parte, decât în Legea-Legilor: Biblia, Psaltirea și în toate scrierile Bisericei.

Cu aceste medicamente în mână, vom seca puhoiul pacatelor omenirii și vom vedea pe Dumnezeu în fiecare zi cu noi.

Și în prisma acestor modeste îndrumări bazate pe documente biblice, — dacă s'ar ajunge la o înțelegere internațională-spirituală și lozinca ei ar fi pătrunsă de sincerul idial, zidurile între ideile tuturor straturilor sociale s'ar sfărâma, lumea s'ar înfrăși și peste tot ar fi numai primăvară, iar slava lui Dumnezeu, nu ar întârzi să se coboare, blândă și ocrotitoare, peste toată omenirea. Căci cu voia, tot a lui Dumnezeu și supunerea omenească, războiul poate fi înlăturat, iar pământul binecuvântat de Tatăl Ceres, poate hrăni o populație de încă, de 10 ori pe atât, cât avem astăzi, pe pământ.

Însă, atâta timp cât fiecare individ, pioner chemat, a sluji în grădina acestei planee, va trăi numai prin trup și pentru trup, departe de Biserică și fără Dumnezeu în suflete va fi veșnic aceiași revoltă și nemulțumire, iar în atmosferă întu-neric și fum.

Repet și voi repeta mereu: Să I găsim pe Dumnezeu.

Cum? Foarte ușor! Lepădând din noi mai întâi ura și îmbrăcând iubirea. «Iubirea recomandată de Hristos». Să închidem în noi modestia și pacea sufletului, iar pe cealaltă porțiță a sufletului, să gonim mândria, egoismul!?

Desbrăcați de acele două arme ale satanei, vom putea găsi ușor pe Dumnezeu.

Veți zice unde? — La Biserica lui Hristos!

Recenzie

APOSTOL, roman de C. Petrescu.

Literatura a avut și are un rol covârșitor, mai ales astăzi, când sufletul tinde spre o totală anarhizare din cauza multor curente distrugătoare, care bântuie societatea dela un capăt la altul.

Lucrarea e un roman social, în care din cuprins se poate deduce, că se descriu anumite stări sociale din preajma revoluției de la 1907, până mai târziu, după războiul cel mare.

Autorul zugrăvește în cele mai perfecte armonii toate slăbiciunile timpului acela, în care clocotea lipsa de pregătire a poporului, ținut în frâu de anumiți latifundiași, cari le răpeau orice pic de libertate și posibilitate de civilizație. Totodată caracterizează în modul cel mai fidel anumite personaje conducătoare ale timpului, cari fac parte integrantă din cuprinsul acestei lucrări, cât și poporul de jos, care era anarhizat din cauza curentului politic.

Primul erou al acestei lucrări este un învățător numit Nicolae Apostol, un tânăr, care după ce și-a terminat cu cel mai mare succes cursurile, și-a ales cea mai urâtă comună atât ca așezare geografică, cât și ca pregătire, împlântând plugul conștiinței în țarina piroasă și nedesfundată. Dela început caută ca învățător, să lămurească cetățenilor rolul social al școlii și culturii pentru viața lor. Dar imediat se lovește de ignoranța locuitorilor și de politicienii aceluia timp, cari așteptau ca acest învățător să umble cu colindul pela ei și să lucreze sub piciorul lor apăsător.

De aceea, atunci când vorbește poporului, este considerat ca instigator.

Prevăd că terenul lor este surpat, dacă poporul va fi luminat. Ignoranța făcea din cetățeni cele mai credincioase slugi. Neavând pământ de muncit, poporul se supunea orbește acestor latifundiași. Nicolae Apostol și școala devin dușmanul cel mai de temut al lor. Lupta începe între învățător și toți funcționarii satului. Face aprecieri nedrepte și chiar jignitoare la adresa preoților, ceiace-l arată pe autor slab în credință și necunosător al activității rolului preotului în societate.

În fața acestei stări de lucruri nu cedează, mai ales că este ajutat și de soția sa învățătoare, acelaș simbol de hărnicie. Pornește lucrarea școlii. Ajunge la apogeul luptei. Este întrerupt dela lucrări. Incepe să sufere. În el nu există răsunare. Refuză intervenția lui *Tică Știrbulescu* care-i propune să-l răsbune prin orice fel de mijloace. Apostol nu primește. Tică îl face absurd romantic. Nu zice nimic. Așteaptă răsplata

celui de sus. In aceste momente dă peste un caet vechi și prăfuit ce conține memoriile scrise de A. Colibășeanu, zi de zi pentru a-și reaminti sbuciumurile tinereții. Altădată Nicolae Apostol l-ar fi svârlit cu scârbă fiindcă îi amintea viața unui trădător al breslei.

Consideră interesul general mai presus de cel familiar. Pleacă la București pentru rezolvarea încurcăturii și când vine găsește unica lui copilă moartă. Îmbătrânește și dă în primire altui învățator frumoasă școală construită cu atâta sbucium și costând însăși viață de om.

Lucrarea e foarte reușită după părerea mea, întrucât din cele expuse mai sus ne putem da perfect seama de concepția oamenilor de atunci cât și de puterea de muncă a unui om. Astăzi lucrurile nu sunt la fel. Poporul înțelege mai bine rostul școlii răspunzând cu bucurie acestui mare comandament al timpului. Pe deasupra, M. S. Regele Carol II, a dat o plăcută formă acestei înțelegeri prin înființarea străjeriei în cadrul școlii primare.

Toți răspund cu prisosință acestei chemări, întrucât de ea depinde viitorul țării noastre și pe pregătirea tineretului se reazămă toate speranțele.

Preot Ion T. Simion

Comuna Patru-Frați—Ialomița

Cronica literară

Fără 'ndoială, cartea „Mireni în Biserică“, apărută, zilele acestea, la Sibiu, în „Seria Teologică“ a Bibliotecii mitropolitane, este, de mult și viu așteptată, de lumea ortodoxă, și vine să umple un gol simțit, în literatura Bisericii Răsăritene. De multă vreme, se simția, în toată lumea pravoslavnică, lipsa unei monografii de autoritate, asupra acestei probleme, de însemnătate capitală și de actualitate acută. Și, desigur, nimeni n'ar fi fost mai îndreptățit să ni-o dea, decât Ardealul românesc și ortodox, în care laicismul și-a avut, întotdeauna, un rol primordial, justificat, desigur, atât de doctrina creștină, cât și de slintele canoane și toată Istoria Universală a Bisericii. Autorul este tânărul profesor dela Academia Teologică Andreiană, Dr. Liviu Stan, emerit Doctor în Teologie, al Universității din Cernăuți, unde, în 1936, l'am cunoscut, împrietenindu-ne.

Cartea ia proporțiile marilor și savantelor volume din Apus, cuprinde nu mai puțin de 816 pagini, numără o bibliografie, românească și streină, de 14 pagini și-i prevăzută cu un indice al-

fabetic de 31 pagini. Editată în condițiuni tehnice ireproșabile și închinată I. P. Sale, Mitropolitului Dr. Nicolae Bălan, „apărătorul aprig și plinitorul tradiției șaguniene“.

După o prefață și o introducere, amândouă lămuritoare și pregătitoare, materia propriu zisă se împarte în patru părți, bine distincte, de întinderi inegale, după însemnătatea fiecăreia: 1) *Importanța mirenilor în biserică și drepturile lor de participare la exercitarea puterii bisericești* 2) *Laicii și puterea sacramentală* 3) *Participarea mirenilor la exercitarea puterii învățătoarești* 4) *Participarea mirenilor la exercitarea puterii jurisdicționale*.

Incursiuni savante în tot labirintul canonic, autentic și chiar apocrif, în toată istoria, nu mai puțin migăloasă, a tuturor sinoadelor, ecumenice, locale, oficiale și clandestine — o cercetare critică a întregii Patrologii, a Istoriei Dogmelor și a Istoriei Universale a Bisericii — și o amănunțită lectură a trecutului tuturor bisericilor ortodoxe și eterodoxe, îngăduiesc autorului, o seamă de constatări și de concluziuni, de dreptul nouă și inedite, nu numai la noi, dar în toată ortodoxia și în chiar toată Biserica. Se tinde și se reușește admirabil să se dovediască științificește, că dacă Biserica trăiește și se dezvoltă prin episcopat și dacă unde este Episcopul acolo este și Biserica, nu-i mai puțin adevărat, că Episcopul fără credincioși nu este și nu poate să fie Biserica. Apostolii înșiși au format primul nucleu de credincioși în jurul capului și Mântuitorului, Iisus Christos, și apostolia, li s'a dat, nu ca ei înșiși să formeze Biserica, ci ca pe aceasta s'o zidiască pe temelia pusă de Intemeetorul ei, cucerind lumea și dobândind credincioși. „Fiind, mirenii — constată autorul — un element constituțiv al Bisericii, este evident că rolul lor nu poate fi atât de lipsit de importanță, încât să fie reduși la un simplu subiect pasiv al administrației bisericești, din contră, într'o biserică normal organizată, mirenii, ca și ierarchia, sunt un factor viu, un element activ, care participă intens la viața bisericească, având, pe lângă îndatoriri, încă și drepturile lui, în biserică“. (pag. 25). De unde, nu numai dreptul, dar datorita mirenilor de-a participa la exercitarea puterii bisericești și de-a colabora, astfel, la realizarea scopurilor Bisericii — cu respectarea, desigur, a tuturor drepturilor ierarchiei, în cap cu episcopatul, de succesiune apostolică. Participarea aceasta nu poate fi privită ca o simplă concesiune ierarchică, ci mai degrabă ca un corectiv împotriva „absolutismului ierarchic“ (pag. 36).

Laicitatea ar fi, și ea, o preoție, poate a patra dintre treptele ierarchice — nimeni neputând intra în cele trei trepte ale ierarchiei, fără să fi făcut un stagiu în preoția laică. În virtutea acestei realități doctrinare și canonice, laicismul poate colabora, într'un fel, la chiar efectuarea ierurghiilor, poate învăța și, în cazuri grave, chiar efectua taine.

Istoria și tot trecutul Bisericii atestă participări de laici la sinoade, chiar ecumenice, (cu roluri, uneori, importante), prezența

lor la alegerile ierarhilor de toate treptele, inițieri de sfaturi patriarhale și episcopoești și indicarea lor ca administratori de bunuri bisericești.

Fiecare dintre cele douăzeci de veacuri de creștinism este analizat, în parte, prezentându-se fiecare ca un veritabil certificat de atestare a tuturor afirmațiunilor, care se fac, în tot volumul.

Cartea Părintelui Profesor, Dr. Liviu Stan, este o monografie, care-i absolut necesară, atât lumii laice, cât, și mai ales, clericilor și teologilor. Ea oferă tuturor, o privire științifică, sistematică, profundă și clară asupra aspectului general al problemei, ce-o desbate, și stabilizează concepția evanghelică, istorică și canonică, în rolul mirean, în sânul Bisericii lui Iisus Christos. Se revoluționează din temelii multe superstiții, în această chestiune, și se prezintă chestiunea în toate articulațiile ei. Specialiștii înșiși găsesc, în acest volum, multe lucruri deadreptul interesante. Sunt o serie întreagă de luminări, interpretări, vederi originale și date nouă.

Stilul este clar, evită prolixitatea, este decorat cu multe figuri retorice și inundă de figuri poetice și literare. Autorul știe să mânuiască și o limbă românească, pură, streină de prea mulți termeni tehnici, și atrăgătoare. Cartea costă 320 lei — ceeace-i cu totul derizoriu, față de valoarea ei științifică și literară. Se poate procura dela Tipografia Archidiecezană-Sibiu.

* * *

Recent, am primit dela Cernăuți, cincantenara „Candela“ anul XLIX, Ianuarie-Decemvrie 1938, Nr. 1-12 - volum de 470 pagini, „omagial închinat Înalt Prea Cucerniciei Sale, Părintelui Arhipresviter Mitrofor, Dr. Vasile Gheorghiu, profesor la Facultatea de Teologie a Universității Regele Carol al II-lea, din Cernăuți, Membru onorar al Academiei Române, cu ocazia trecerii la pensie“. Director, Dr. Ghiorghiu — Redactor, Dr. N. Cotos — Administrator, Dr. Valerian Șesan, toți profesori la aceeași Facultate.

— D-l V. Loichiță, profesorul emerit, de Dogmatică, are un prim articol, evocând înaltele calități și rolul Reginei Maria, la noi, înainte și, mai ales, în timpul și după războiu. *D-sa mai scrie un studiu succint, de toată valoarea, asupra Sfinților Trei Ierarhi — un altul asupra perihorezei, în Dogmatică — traducere „A Sf. Ioan Damascin expunere exactă a credinții ortodoxe“—și i se reproduce cuvântarea rostită la inaugurarea cursurilor de Liturgică etc., de către Prof. Dr. Ion Zugrav.*

Perihoreză este un termen propriu înfățișerii modului de existență al persoanelor în unitatea de ființă a Preasfintei Treimi și a naturilor în unitatea persoanei Domnului nostru Iisus Christos și este de două feluri: trinitară și christologică sau a uniunii ipostatice. Perihoreza trinitară vrea să exprime deodată atât unitatea cât și treimea în dumnezeire, că adică cele trei persoane lo-

cuiesc una în alta fără contopire și amestecare în urma unității de ființă a divinității.

Dovezi peremptorii se aduc din Sf. Scriptură, Sf. Tradiție și părinții bisericești. Autorul face o expunere savantă și precizează lucruri nouă.

Pr. Dr. Ion Zugrav își imprimă lecția de inaugurare: „Cultul nostru văzut de cunoscători streini“ și are două studii: — O prețioasă cruce dela mitropolitul Grigorie Roșca (1550)— donată mănăstirii Voroneț și aflată, azi, la Mitropolia Moldovei și „Schitul Călugărița“ (cătun în județul Rădăuți) zidit în 1877,

— Prof. Dr. O. Bucevschi are: „Să iubești pe aproapele tău“ și Prof. Dr. P. Procopovici: „Către tineret, cum pot avea folos din scrierile păgânilor“ (traducere) și câteva pareneze.

— Mai scriu: Dr. Valerian Șeșan, Dr. V. Preliceanu, Dr. Simion Reli, Dr. Oreste Taramgul și Dr. St. Slevoacă și urmează recenzii și cronică externă.

Cum am spus și altă dată, „Candela“ n'a fost și n'a rămas numai o... candelă românească și ortodoxă, în streinism și catolicism, ieri, la margine de țară întregită, azi, ci a fost și a rămas o adevărată citadelă, care să adune în juru-i cele mai alese condeie românești, creștine-ortodoxe, și cele mai verificate valori științifice și forțe naționale și naționaliste. Ea a apărut, în 1938, omagiu învățatului nostru Dr. Vasile Gheorghiu. Universitatea din Cernăuți a consemnat pensionarea prea reputatului ei profesor printr'o sărbătorire sinceră, meritată cu prisosință, ca o palidă recompensă pentru munca în slujba acestui înalt for de cultură și pentru gloria, ce prin meritele Sf. Sale i-a câștigat, în țară și în streinătate.

— Prof. Dr. V. Gheorghiu — a căruia succintă biografie o dă „Candela“, sub forma câtorva note personale — rămâne, românimii și Teologiei românești, desigur, Decan și Nestor. Dobrogea, cu atâtea elemente titrate la Cernăuți, nu poate decât să se plece, în fața unei munci și a unui succes.

Dr. Ion Dinu

MISIONARI

de Al. Panaite Nicorești

Încă din prima eră a creștinismului și mai ales după Sinodul dela Niceea din secolul IV-lea, în hotărârile luate de Prea Sfințitii Erarhi ai Bisericii Ortodoxă, figurează la loc de cinste, — marea grijă, ce s'a dat Misionarismului.

Dacă atunci Misionarismul, era o strictă necesitate, astăzi poate fi din nou actual.

Și dacă poporul român, a străbătut prin atâtea jertfe, a trăit și și-a păstrat credința și neamul, -- aceasta se datorește în mare parte: Bisericii și Misionarilor ei. Iar dacă astăzi, Misionarismul, trebuie extins, într'o măsură largă și potrivit timpului și împrejurărilor, nu ar rămâne decât să se treacă la fapte.

România, căreia îi revine meritul de a se număra astăzi, printre cele dintâi țări după glob, cu o populație în majoritate ortodoxă, poate să-și impuie și meritul de a fi cea mai bine organizată și din punct de vedere spiritual și misionar.

A fi Misionar, este o mare chemare divină. Este de a trece pe ogor și a semăna cu osârdie sămânța biblică, de a te dedica în totul Bisericii lui Hristos.

„Spiritul Domnului este peste mine, pentru care m'a uns a predica, Evanghelia săracilor, m'a trimis a vindeca pe cei săraci cu inima, a anunța scăparea celor prinși și vedere orbilor și a pune în libertate pe cei apăsați. (Luca: 4.18-35)“.

Iar chemarea lui fiind mare, va trebui ca peste tot unde va semăna. să arunce vorba cu blândețe și convingere, toate piedicele să-i fie posibil de trecut, în numele lui Hristos: „Blândețea voastră să se arate tuturor oamenilor. Toate le pot prin Hristos, care mă întărește. Ep. (Filipeni: 3.14-4 ; 4.1-13)“.

Iată pe scurt legea și călăuză Misionarului, la care s'ar mai adăuga modestia, stăruința și dragostea nețărnută a rolului mare, ce are alături de Preoți, în slujba incontestabilă a Bisericii lui Hristos.

Pe plaiurile țării noastre, mai avem atâta neghină de curățat și peste tot mișună propoveditorii înveninați ai sectelor religioase, atât de dăunătoare Bisericii și neamului nostru. Crezul acestor secte, și din cari cele mai dăunătoare: Adventismul, Baptismul, Inochentismul, n'au nimic comun cu Biserica noastră indiscutabilă și reală. Ele sunt adevărate uzurpatoare de neam prin conruperea de fiecă zi a sufletelor naive din populația țării, pe cari le pângărește și le distruge.

Misionarii, puși în contact direct, cu masele populare, fie prin Serviciul Social și Căminele Culturale sau Straja Țării, fie prin Școală și Biserică, vor avea de desfășurat o vie activitate, pentru readucerea la sânul Bisericii a rătăciților, pentru descoperirea lor și deștelenirea și distrugerea răului acelor secte, pentru a putea apoi semăna, în locul lor, în sufletele rătăciților, adevărata lumină biblică din care să radieze numai: iubire și înfrățire.

Iată pentru ce necesitatea creerei unui corp al Misionarilor, este actuală și a cărui studiere și legiferare o solicităm.

Cronica externă

Sofianismul.— Această nouă direcțiune pe care a inaugurat-o în teologia ortodoxă rusă din emigrație, preotul Serghie Bulgacov, profesor la Institutul Teologic din Paris, a fost pusă în discuție de către Sinodul mixt al ierarhilor, clericilor și credincioșilor ruși, ce s'a ținut la Carloviț între 14-25 August 1938. Asupra acestei chestiuni, arhiepiscopul Serafim din Boguțary a prezentat un referat a cărui concluzii sunt date mai jos *in extenso* :

a) Temeiul „sofianismului“ este orgoliul care, eretic prin excelență, combate pe Dumnezeu, pentru că el tinde să distrugă autoritatea bisericească.

b) Teologii contemporani, cari, cu puține excepțiuni, nu împărtășesc doctrina „sofianismului“, totuși întăresc temeiul cu teologia lor, ce tinde la fel să distrugă autoritatea bisericească prin opiniunea, pe care o apără și după care Biserica ar putea să schimbe formulele dogmelor vechi, dându-le o formă nouă. Această idee este greșită. Ea rezultă dintr'o concepție exagerată care face din știința teologică un fel de autoritate superioară chiar dogmelor.

Într'adevăr, nu-i Biserica care pretind o astfel de primejdioasă desvoltare dogmatică, care sdruncină autoritatea bisericească, ci mai mulți teologi moderni cari nu voiesc să creadă, cu Biserica ortodoxă, că dogmele noastre sunt inspirate în mod divin, pentrucă vin dela însuși Sf. Duh și că au fost alcătuite după principiul: „Așa ni s'a părut nouă și Sf. Duh“, și că pentru aceasta ele nu pot să fie schimbate.

c) Necesitatea absolută pentru Biserica noastră de-ași concentra atențiunea asupra acestui temei al „sofianismului“ cât timp luptă contra lui Dumnezeu, deoarece, în general, toată intelectualitatea rusă a adoptat, în totul, această atitudine a umanismului contra lui Dumnezeu, devenită astăzi mișcarea liberatoare socialistă, care consideră omul, rațiunea și știința sa drept cea mai înaltă autoritate bisericească, care a făcut să prăbușească autoritatea bisericească și imperială, care a voit să stabilească pe pământ o viață fără Dumnezeu și care, la urma urmelor, a perdut Rusia.

Hotărârile : Impărtășind concluziile arhiepiscopului Serafim și condamnând abaterile dela temeliile morale ale Ortodoxiei, stigmatizate în acest referat și, în deosebi, mișcarea liberatoare umanistă rusă, Sinodul recunoaște neapărat ca toți păstorii să urmărească cu atențiune nu numai ivirea, în forma sa pură, printre credincioși, a falsei doctrine dogmatice datorită protoiereului Serghie Bulgacov și osândită de Sinodul episcopal ci și alte abateri, mai puțin vădite, dela concepțiile generale ale Ortodoxiei. îndreptându-le prin toate mijloacele posibile.

Reînnoirea bisericească a protestantismului din Germania (părerea unui ortodox).

Mișcarea din sânul protestantismului german, cunoscută sub numele de *Hochkirliche Bewegung*, formează — nu prin expansiunea sau influența sa, amândouă de altfel destul de restrânse până în prezent, ci prin valoarea sa internă — unul din aspectele cele mai prețioase și cele mai importante ale vieții protestante germane de după războiu. În fruntea sa se găsește, cum se știe, un teolog german, profesorul Frideric Heiler. El a trecut de la catolicism la protestantism sub influența episcopului suedez Nathan Söderblom, însă contrar obișnuinții în cazuri similare, el a păstrat dragostea și respectul pentru biserica sa maternă. Odată cu dezvoltarea religioasă și teologică, acest sentiment se adâncește (pentru convingere, este deajuns să comparăm cele două edițiuni succesive ale operei sale *Catolicismul*; în prezent Heiler prepară o a treia ediție cu totul revăzută). Prin acest sentiment, născut dintr'o experiență vie a naturii bisericești a catolicismului, profesorul Heiler se distinge esențial de reprezentanții tipici ai teologiei protestante, cari nutresc până în prezent un resentiment secular de neînvinge contra bisericii catolice. De aceea Heiler a devenit, foarte simplu, șeful unei mișcări religioase care a văzut clar defectul fundamental al sentimentului religios protestant, adică; lipsa unei autentice naturi bisericești. Heiler luptă neîncetat pentru restabilirea, în sânul protestantismului, a unor elemente ca acestea: tainele, autoritatea episcopală, apostolicitatea hirotoniilor, principiile liturgice și, într'un mod general, reînnoirea la tradițiunile bisericii catolice. El nu încetează de-a reaminti coreligionarilor săi, că prima intențiune a lui Luter nu era numai de-a tăgădui natura bisericească și de-a rupe violent cu biserica catolică, ci de a reforma Biserica înlăuntru după propriile tradițiuni ale acesteia din urmă; că Luter a fost forțat să provoace o revoluție bisericească și că pe măsură ce protestantismul se dezvoltă, ultimele elemente bisericești s'au evaporat, cari în ochii lui Luter erau absolut indiscutabile.

Intr'o serie de articole intitulate: *In luptă pentru Biserică* — cari-s o adevărată enciclopedie a vieții religioase actuale în Europa — Heiler încearcă să fuzioneze principiile „evangelismului“ cu acelea ale „catolicității“ dovedind că nu există contradicere între cei doi termeni cari, dimpotrivă stau alături, se complectează și realizează elementele Bisericii creștine. Mișcarea „înaltei Biserici“, construită pe acest plan, nu urmărește să formeze vreo „biserică“ sau vreo „confesiune“ ci, grupând liber pe păstori și laici, ea încearcă să pună în valoare, în existența sa interioară a principiilor „eclesiasticității“ în care ea are credință (la Berlin a făcut să se slujească o liturghie care se inspiră mai ales din liturghia Sf. Ioan Gură de Aur). Pentru rest, se încearcă în măsura posibilității, de a se reforma interiorul, într'o direcție analoagă, alcătuirea și viața religioasă a bisericilor protestante.

Mișcarea aceasta poartă o pecete de aristocratism, de teologie savantă, așa că nu-i mai puțin o mișcare religioasă puternică și spontană. Sau încă, s'ar putea spune, cu mai multă dreptate, că'n germeul său curat religios se găsește starea potențială mai curând decât într'o actualitate capabilă de influență. Într'un cuvânt, această *reformare a reformației* — într'un înțeles de reînnoire bisericească în sânul protestantismului, de apropiere cu bisericile de răsărit și apus — este un lucru nespus de îndepărtat, pentruca mișcarea să poată deveni un curent puternic și viu în sânul vieții religioase germane.

Die Katolische Kirche des Ostens. — Din tendința către plenitudinea interioară, către deplina unitate interioară a vieții creștine religioase decurge o altă tendință, în vederea reunirii diferitelor fracțiuni în Biserica lui Hristos, una, mistică și nedespărțită. La fiecare creștin, de orice confesiune ar fi, această încercare trebuie să trezească un adânc respect, chiar evlavie, pentrucă ea este semnul unei deșteptări a Sf. Duh în creștini, contemporanii noștri slabi, desorientați și infirmi.

Pr. C. M. Grumăzescu

Misionare -- Realizări

Cu reînființarea cercurilor pastorale misionare, preoții cari au dragoste de Hristos, dorinți de progres și sânt idealști, simt multă satisfacție, având posibilitatea, să pună în practică, ceiace simt și vor să realizeze. Sânt procese verbale de ședinți și dări de seamă, care-s adevărate poezii de exprimarea simțămintelor. Oricât ar căuta să împodobească cineva o expunere, adevărul reese din faptele, cari se desfășoară și se citește printre rânduri.

Sînt în acelaș timp și elemente fără ideal, care fac de silă. Cercuri, care au ținut ședință cu 2 preoți, fiecare căutând a se scuza, ca cei chemați la nuntă. Contra tuturor acestora vom lua măsuri.

Un om, care n'are un ideal în viață, totul i se pare o povară și nu-i capabil a-și schimba simțămintele, cari sunt o necesitate pentru a trăi și cunoaște rostul și farmecul vieții.

Mai presus de orice însă trebuie muncă.

O ședință de cerc însemnează o pregătire deosebită, o chel-tuală de muncă și cine se pregătește este imposibil a nu-i fi răsplatit munca cu satisfacții, cari întrec orice răsplată.

O ședință de cerc însemnează o măsurare a gradului de religiositate a credincioșilor, o dovadă de aportul, ce preotul îl are în fața enoriașilor, cât îl ascultă și iubește. O zi de cerc însemnează o trăire în duh și simțămînt creștinesc a păstoriților.

O ocazie de răscolire a vieții în duh de evlavie, iar pentru păstor o satisfacție, o cinste, o răsplată a muncii și mărirea aportului de iubire și respect din partea credincioșilor.

Adăogând la aceasta dragostea de colegialitate, pe care o simți trăind împreună o zi cu 5-6 frați, ai puțința să-i cunoști, să-i apreciezi, să te apreciezi chiar însuși pe tine, lucru ce nu se poate face, decât în comparație cu alții.

Cum poți aprecia o mâncare, dacă n'o guști. Sânt mulți cari au repulsiuni pentru anumite lucruri din viață, fără să le cunoască și nici nu vor să audă de așa ceva. Unor asemenea specimene îi putem asemăna pe cei ce nu vor să lucreze în cadrul cercurilor pastorale.

Pentru îndrumări, pentru uniformizarea serviciilor, pentru o pompă mai deosebită și cercetarea felului de îndeplinire a pozițiilor date, am luat parte Duminică 4 Iunie la ședința cercului Ceacu-Ialomița.

Sat în apropiere de Călărași. Enoriași cu situație materială bună, dar și cu frica lui Dumnezeu. Au avut ocazie să arate cât iubesc și ascultă pe preotul lor D. Dumitrescu, care este și președintele cercului.

E o tradiție slabă în biserica noastră, că vecernia ar fi un serviciu pe care sânt datori preoții să-l facă, dacă-l fac și ei, dar poporul nu vine. Nu tot astfel e cazul la celelalte biserici creștine, sau sectanți, care țin și iau parte ca și la liturghie.

Ocazia cercurilor e binevenită, ca să se deprindă poporul cu respectarea repaosului mai dinainte de ziua Duminecii și fastul, noutățile de mișcări și rugăciuni, variațiile, plac mult credincioșilor. De aceia la cerșuri cel puțin, să fie obligatorii vecerniile în sobor, cu sfințirea artoselor. Și ce nu poate face un preot, care slujește Domnului cu frică și cu cutremur!

Mi s'a părut vecernia din acea seară mai pătrunzătoare în suflet, de cât multe liturghii obișnuite. Sobor, cântări rare și melodioase, cari le auzi la răstimpuri, dar sânt cele întâi cântări, pe care le-ai învățat.

Artosele sânt o pârgă, de cari se împărtășesc și eredincioșii, iar serviciul sfințirii lor amintesc prin rugăciuni cerinți, cari nu le auzi la un loc în altă slujbă. Și pentru săteni, cari le produc ei, acele prinoase din munca lor și din cele mai curate, câtă mângâere simt!

Am asistdt odată la București la o slujbă de sfințire de artose, din cele ce le tot reclamă prin ziare și mi s'a părut ceva cu totul nepotrivit darurile, care erau pe multe mese, față de ce aduc sătenii.

Ar fi bine să cultivăm mai mult mistismul.

Slujbele de Duminică dimineață, s'au săvârșit cu fastul deosebit, cum e la soboare de 7-8 preoți, iar la terminare poporul ar fi voit să mai stea, dornici de fețe bisericesti streinc și de cuvinte cu înțelesuri și cuprinsuri sfinte.

Serbarea după masă a fost mai populată, întrucât în biserică n'avuseseră loc femeile și tineretul, iar acolo fiind afară au putut încăpea toți.

A fost o zi de sguuire sufletească. S'a astâmpărat setea provocată de căldura credinței, prin șiroaele de apă vie ale dărilor duhului sfânt, care s'au vărsat de prisosit.

* * *

În grija pentru revenirea la staul, a oilor rătăcite, P. S. Episcop Gherontie a delegat pe P. C. Referent al secției culturale a Episcopiei Pr. M. Rădulescu, care a mers la fața locului în județul Ialomița, spre a căuta să convingă de greșala, în care persistă rătăciții și pe de altă parte, a întări pe ortodoksi.

În zilele de 2 și 3 Iunie, a fost cercetată parohia Barza, unde este un centru puternic sectar, fiind sat nou cu oameni de adunătură, neghina a prins și a stricat fața grâului curat a ortodoxismului.

Lipsa de biserică și de preot, atunci când s'a ivit zizania, le-a priit și acum trebuie multă muncă, spre a aduce la dreapta credință pe cei înșelați.

Măsurile, cari se luaseră de a se închide casele de adunare, ale acestor agenți ai streinismului și încasatori de biruri, cari merg peste hotare, s'au suspendat și de unde înainte li se tăese curajul, acum au devenit iar agresivi. Un colț de sat contaminat și mai ales rudele între ele, susțin rătăcirea adventiștilor. Izolații de prin satele vecine, se adună aci și conspiră contra siguranței statului și neamului.

Biserica ortodoxă își face un renume din faptul, că niciodată n'a întrebuințat violența în propaganda sa, sau în lupta cu cei de altă credință și acest principiu îl practică și astăzi, dar siguranța statului ar fi fost mai bine servită, dacă nu se deschideau toate cuibulețele acestea de desbinare între fiii aceluiaș neam.

Biserica, pe cât îi îngăduie mijloacele face eforturi a-și feri credincioșii de noianul sectar și luptă pentru întărirea statului și a ideii naționale.

Rătăcirile acestea de credință, nu sunt în firea și folosul neamului nostru, care este identificat cu ortodoxismul. Coade de topor însă, se găsesc întotdeauna, care atrăgându-i cu bani, după ce pun stăpânire pe ei, îi storc tot dela ei înzecit și continuu.

Cel ce a adus întâi rătăcirea în Barza, este un ambulant care, pe data ce a înfipt sabia veninată în sufletele românești de acolo și nu i-a mai dat bani dela centru, s'a lăsat.

Astăzi este mecanic la o moară din un sat vecin și nu mai e pocăit, cum le place lor să-și zică.

Au luat parte la cercetarea rătăciților și întărirea ortodoxilor din acea comună odată cu Părintele Referent și C. Preoți:

I. Niculescu-Dragoș Vodă, N. Sacerdoțeanu Vlad-Țepeș, I. Sporea-Crucea și D. Dumitrescu-Ceacu. Vineri 2 lunie au fost adunați credincioșii ortodoksi și arătându-li-se rătăcirea sectară, au fost sfătuiți, să se ferească de aluatul lor și să caute a contribui, să-și termine biserica, anul fiind bun și pot acum mai mult, ca altă dată.

În acea seară au fost cercetați acasă șefii sectari și unii din aderenți, arătându-le rătăcirea în care sunt căzuți.

Sâmbătă dimineața au fost cercetați, cu toate autoritățile locale și popor mult, la casa lor de adunare. Părintele Referent le-a vorbit cu dragoste și calm sfătuindu-i a se lăsa de rătăcire și a veni alături de frații lor, țara având nevoie să fie toți fiii ei uniți, să nu ne prindă evenimentele din afară desbinați.

Le-a spus, că ei nu-și dau seama, însă conducătorii lor toți sunt streini, sau înstreinați și contribuțiile lor merg peste hotare.

Mulți s'au arătat gânditori și socotim că mișcările acestea, dacă se repetă, au răsunset.

* * *

Județul Ialomița este unul dintre puținele fericite ale țării în privința purității naționale și pentru motivul, că n'au fost speculați de streini, locuitorii au și o situație materială mai bună.

Situația geografică a județului în vechiul regat, fiind la o latură și neavând bogății de speculat fără muncă, ca în regiuni cu minerale sau lemne, plugăria cerând muncă multă și cu fofoase târzii și nesigure, a contribuit să nu fie vizitat de streini.

Nu tot această fericire a avut-o și după marele războiu, când prin colonizările dela munte s'au format sate noi și s'au adus cu ei și zizania credințelor streine și prin aceasta și desbinarea între fii neamului.

Aproape nu există sat nou înființat de coloniști, unde să nu existe sectanți. Dar nucleeele acelea au infectat și unele sate cu așezări vechi, între care și parohia Colilia. Situată la nordul județului, la un loc unde agenții puteau lucra neobservați, chiar ascunși, au făcut să atragă în cursă pe unii slabi și necunosători ai comorilor credinței ortodoxe.

Deosebit de alte sate aici sunt tot felul de burueni otrăvitoare: Adventiști, Reformiști, Evangheliști, Tudoriști și liberi creștini.

Datorită muncii și priceperii preotului local Mircea Marinescu nu s'a putut întinde pecinginea, deși în 1930 amenința 50 familii. Cunoscând acestea P. S. Episcop Gherontie a rânduit prin reprezentantul său P. C. Referent cultural M. Rădulescu o demonstrație religioasă în acea parohie, care a avut loc în zilele de 9, 10 și 11 Iunie a. c. după un program stabilit mai înainte și la care au luat parte mulți credincioși din satele vecine Corora și Grindu precum și preoții: I. Ciolca-Grindu, N. Mateescu-Iazu, M. Brăcăcescu-Cocora, M. Moise-Reviga, St. Drăghicescu-Rovine și T. Ionescu-Crunți.

În zilele de 9 și 10 au fost cercetați acasă fiecare sectant în parte și prin sfaturi, discuții contradictorii de doctrină și arătarea nevoiei timpului, de a fi toți fiii neamului uniți în o eventuală încăerare între națiuni, s'a căutat a-i determina, să se lase de rătăcirile în care au alunecat.

Li s'a demonstrat că, agenții streini au avut interese materiale, când i-au convertit și acum vin încasatori de dădii de prin părți îndepărtate și le ia munca, care mai târziu se transformă în arme contra lor.

Insuși faptul, că ei sunt de mai multe feluri și se critică și urăsc între ei, sunt izolați de restul locuitorilor, e o dovadă că sunt periculoși statului și neamului.

În grija, ce le-o poartă ca fii ai neamului și foști credincioși ai bisericii ortodoxe, P. S. Episcop a trimis atâția reprezentanți ai lui, care să-i cerceteze și să-i aducă la matcă.

Plimbările acestea prin sat cu toate autoritățile comunale, au avut răsunet și asupra celorlalți credincioși ortodoxi, căci Duminică 11 Iunie tot satul a luat parte la serviciul divin dela biserică de dimineață, când s'a ținut și ședința cercului preoțesc „Cocora“.

Le-a vorbit credincioșilor la biserică Părintele Referent M. Rădulescu și președintele Cercului Ec. M. Brăcăcescu, sfătuindu-i a se feri de aluatul sectanților și să-i lase izolați, căci cu timpul se vor convinge de rătăcirea lor și cum au revenit mulți din ei, vro reveni și aceștia.

După serviciul divin a avut loc o procesiune pe străzile satului, cu steaguri, drapele, icoane, strejeri, premilitari, cântăreți, preoți și tot poporul, care a fost la biserică. În cântece religioase și naționale s'a căutat a se imprima în amintirea locuitorilor satului, acea zi de reculegere a ortodoxismului și demascare a rătăciților.

După masă a avut loc în curtea școlii primare o serbare culturală religioasă în cadrul Căminului Cultural local, cu concursul Domnilor învățători locali Vasilescu și Drăgan și al strejerilor și premilitarilor din Cocora, conduși de Domnii învățători: D-ra Ana Grigore și R. Drăgan. Preoții: Referent M. Rădulescu, N. Mateescu și St. Drăghicescu ca fii ai satului au demonstrat, că rătăciții rămân și nemântuiți, fiind lipsiți de harul Sf. Duh, fără care nu e mântuire.

Colaborarea aceasta a credincioșilor și D-nii învățători vecini o socotim ca o faptă, ce nu poate fi trecută cu vederea și mai ales urmările, în fața credincioșilor, sunt cât se poate de frumoase.

Urmându-se cu acest fel de muncă și tactică, socotim, că se vor deschide ochii multor fii perduți și vor vedea greșala, în care sunt și vor reveni la sânul mamei cele adevărate, biserica ortodoxă.

* * *

Parohia Saligni Constanța Prot. II a făcut serbăre misionară,

la 30 Aprilie. A ținut toată ziua, masă comună în curtea bisericii. S'au împărțit 200 broșuri religioase.

Moldoveni Prot. III Ialomița la 7 Mai cu Străjerii și T.P.P.idem.

* * *

La Mansârova Caliacra s'a inaugurat la 18 Iunie bibliotecă căminului de 4500 volume. Pr. Gh. Mitu a condus corul format din bărbați maturi, ceace arată că a muncit.

REFERENT

Misionarism în Cadrilater

Un Stat e cu atât mai tare înăuntru și mai de temut în afară, cu cât e uniform național și vie întreținută flacăra naționalismului.

Lipsurile acestea le împlinesc agenții Statului și ai neamului. În Cadrilaterul poliglot și polietnic munca acestor agenți ai naționalismului e mai grea; are nevoie de a fi susținută și ajutată mai mult ca în orice parte a țării.

Legătura strânsă și indisolubilă între Stat și Biserică o accentuează, cu prilejul investiției, ca Patriarh al României, I. P. S. Nicodim, în expunerea programului propus, când zice: „Printre alte puncte ale programului de întărirea Statului sunt două capitale. Pentru realizarea lor, Ierarhul are la îndemână două tagme de lucrători, două feluri de oștire: o oștire așa zicând de front și alta de geniu: preoțimea și călugăria. Preoțimea de mir e oștirea de front; ea e pururea în popor. Ea, zi de zi, ceas de ceas, clipă de clipă, catehizează, evanghelizează și sfințește poporul“. Așa a spus I. P. S. S. noul nostru patriarh. Problema aceasta o puse în practică P. S. nostru Episcop când s'a gândit și a purces imediat la a întări nota, pentruca Biserica dobrogeană să respire în bătăi regulate și să dea ceace toți o doreau — biserică vie. Mai mult, s'a căutat să se dea o importanță deosebită în special Cadrilaterului, înființând Protoieratul misionar, care cuprinde județele Durostor și Caliacra. Situația prezentându-se în mod special la granița de sud a țării, ritmul nou trebuia să se producă.

Ofensiva națională, religioasă și misionară a început, dar este nevoie de puțin sacrificiu sulletesc, pentru ca în curând să vedem roadele muncii noastre, răsărind.

Spun că situația este specială pentru Cadrilater, fiindcă Biserica și chiar Statul au de luptat pe aci cu doi factori din care

În zilele de 9 și 10 au fost cercetați acasă fiecare sectant în parte și prin sfaturi, discuții contradictorii de doctrină și arătarea nevoiei timpului, de a fi toți fiii neamului uniți în o eventuală încăerare între națiuni, s'a căutat a-i determina, să se lase de rătăcirile în care au alunecat.

Li s'a demonstrat că, agenții streini au avut interese materiale, când i-au convertit și acum vin încasatori de dăjzii de prin părți îndepărtate și le ia munca, care mai târziu se transformă în arme contra lor.

Însuși faptul, că ei sunt de mai multe feluri și se critică și urăsc între ei, sunt izolați de restul locuitorilor, e o dovadă că sunt periculoși statului și neamului.

În grija, ce le-o poartă ca fii ai neamului și foști credincioși ai bisericii ortodoxe, P. S. Episcop a trimis atâția reprezentanți ai lui, care să-i cerceteze și să-i aducă la matcă.

Plimbările acestea prin sat cu toate autoritățile comunale, au avut răsunet și asupra celorlalți credincioși ortodoxi, căci Du minică 11 Iunie tot satul a luat parte la serviciul divin dela biserică de dimineață, când s'a ținut și ședința cercului preoțesc „Cocora“.

Le-a vorbit credincioșilor la biserică Părintele Referent M. Rădulescu și președintele Cercului Ec. M. Brăcăcescu, sfătuindu-i a se feri de aluatul sectanților și să-i lase izolați, căci cu timpul se vor convinge de rătăcirea lor și cum au revenit mulți din ei, vro reveni și aceștia.

După serviciul divin a avut loc o procesiune pe străzile satului, cu steaguri, drapele, icoane, strejeri, premilitari, cântăreți, preoți și tot poporul, care a fost la biserică. În cântece religioase și naționale s'a căutat a se imprima în amintirea locuitorilor satului, acea zi de reculegere a ortodoxismului și demascare a rătăciților.

După masă a avut loc în curtea școlii primare o serbare culturală religioasă în cadrul Căminului Cultural local, cu concursul Domnilor învățători locali Vasilescu și Drăgan și al strejerilor și premilitarilor din Cocora, conduși de Domnii învățători: D-ra Ana Grigore și R. Drăgan. Preoții: Referent M. Rădulescu, N. Mateescu și St. Drăghicescu ca fii ai satului au demonstrat, că rătăciții rămân și nemântuiți, fiind lipsiți de harul Sf. Duh, fără care nu e mântuire.

Colaborarea aceasta a credincioșilor și D-nii învățători vecini o socotim ca o faptă, ce nu poate fi trecută cu vederea și mai ales urmările, în fața credincioșilor, sunt cât se poate de frumoase.

Urmându-se cu acest fel de muncă și tactică, socotim, că se vor deschide ochii multor fii perduți și vor vedea greșala, în care sunt și vor reveni la sânul mamei cele adevărate, biserică ortodoxă.

*
*
*

Parohia Saligni Constanța Prot. II a făcut serbare misionară,

la 30 Aprilie. A ținut toată ziua, masă comună în curtea bisericii. S'au împărțit 200 broșuri religioase.

Moldoveni Prot. III Ialomița la 7 Mai cu Străjerii și T.P.P.idem.

* * *

La Mansârova Caliacra s'a inaugurat la 18 Iunie biblioteca căminului de 4500 volume. Pr. Gh. Mitu a condus corul format din bărbați maturi, ceai ce arată că a muncit.

REFERENT

Misionarism în Cadrilater

Un Stat e cu atât mai tare înăuntru și mai de temut în afară, cu cât e uniform național și vie întreținută flacăra naționalismului.

Lipsurile acestea le împlinesc agenții Statului și ai neamului. În Cadrilaterul poliglot și polietnic munca acestor agenți ai naționalismului e mai grea; are nevoie de a fi susținută și ajutată mai mult ca în orice parte a țării.

Legătura strânsă și indisolubilă între Stat și Biserică o accentuează, cu prilejul investirii, ca Patriarh al României, I. P. S. Nicolim, în expunerea programului propus, când zice: „Printre alte puncte ale programului de întărirea Statului sunt două capitale. Pentru realizarea lor, Ierarhul are la îndemână două tagme de lucrători, două feluri de oștire: o oștire așa zicând de front și alta de geniu: preoțimea și călugărimea. Preoțimea de mir e oștirea de front; ea e pururea în popor. Ea, zi de zi, ceas de ceas, clipă de clipă, catehizează, evanghelizează și sfințește poporul“. Așa a spus I. P. S. S. noul nostru patriarh. Problema aceasta o puse în practică P. S. nostru Episcop când s'a gândit și a purces imediat la a întări nota, pentruca Biserica dobrogeană să respire în bătaii regulate și să dea ceea ce toți o doreau — biserica vie. Mai mult, s'a căutat să se dea o importanță deosebită în special Cadrilaterului, înființând Protoieratul misionar, care cuprinde județele Durostor și Caliacra. Situația prezentându-se în mod special la granița de sud a țării, ritmul nou trebuia să se producă.

Ofensiva națională, religioasă și misionară a început, dar este nevoie de puțin sacrificiu sufletec, pentru ca în curând să vedem roadele muncii noastre, răsărind.

Spun că situația este specială pentru Cadrilater, fiindcă Biserica și chiar Statul au de luptat pe aci cu doi factori din care

se nasc cauzele somnolenței și indiferentismului religios de până acum : 1) Cu minoritățile și 2) cu coloniștii. Cei dintâi au indiferentismul, fiindcă aceste două județe sunt populate cu eterogloți și credinți diferite, iar ceilalți — coloniștii — au adus tot felul de credințe greșite, tot felul de secte. Indiferentismul provenit din șovinismul bulgar — în special — influențează asupra vieții băștinașilor Români. Sectarismul de pe aici este susținut numai de pleava satelor de unde au venit, cărora Statul voind să le vină în ajutor, ei caută să-l mulțumească, subminând temeliile lui.

Ținând seamă de aceste două rele, era necesar să se găsească medicamentul vindecător, Pentru acest lucru Prea Sfințitul nostru Episcop Gherontie, a dat cuvânt de ordine tuturor preoților, cari păstoresc această parte — Cadrilaterul — să fie conștiinți de rostul lor, de menirea lor. Preot și misionar căci—trimis de Dumnezeu este — să bată cu toiagul persistenței, cuvântului, răbdării, până când stânca cea tare va ceda și din ea va isvorî apa. Zi de zi, ceas de ceas și clipă de clipă i se cere să lupte, pentruca numai atunci, când va reuși să formeze coeziunea sufletelor, atunci ar putea să fie mândru, că păstorește parohia-i încredințată. I s'a dat cu concursul Statului, toată posibilitatea de a se manifesta, dându-i mijloacele necesare prin : Straja Țării — să aibă copiii, — prin Pregătirea Premilitară să aibă la îndemână tinerii și prin Serviciul Social să aibă apropiați pe toți enoriașii unei parohii. E nevoie cum am amintit, ca ofensiva noastră misionară să dureze neîntrerupt, pentru ca să avem bucuria, că îndeplinim cu adevărat mandatul Divin și mai ales că, Biserica ortodoxă dă ajutor într'un grad superior bunului mers al Statului.

Inceputul oricărei acțiuni pare a fi greu dar, ținta noastră să fie—persistența.

Să ne mândrim, că M. S. Regele în răspunsul dat de I. P. S. Patriarh, a declarat și ne-a apreciat : „Preotul este acela, care trebuie să păzească sufletul poporului, el trebuie să insuflă credința în viața de toate zilele, căci credința face parte din reflexele naturale ale fiecăruia. Pentru acest motiv, a încheiat Suvranul, preotul să fie la învățătura sa, căci numai așa Biserica noastră va fi vie“.

Să fim mândri, că noi am fost aleși să păstorim Cadrilaterul și să ținem piept cu sabia duhului și a predicii, la granița de sud a țării noastre pentru interesul național și religios.

Protoiereu misionar al Cadrilaterului

Preot EMIL OPRÎȘAN

Ostrov-Dunărea

Sărbătorirea P. C. Protoiereu Dumitru Andrei - Săcele - Constanța

În ziua de 2 Iulie crt., parohia Săcele a îmbrăcat haină, de sărbătoare. Păstorul lor sufletesc, Părintele Andrei, a fost transferat la Constanța, oraș. S'au încredințat că Dumnezeu răsplătește munca omului, când ea a depusă cu sânguință și dragoste.

Pentru a-și putea arăta dragostea, față de bunul lor păstor și în acelaș timp și marea durere, ce o încearcă prin plecarea lui, dintr'o spontană inițiativă, în cadrul unei înălțătoare serbări, pregătită de D-na și D-l învățător Ghencea, la școala de copii mici, toți credincioșii au ținut să aducă Părintelui Andrei cuvenitele elogi pentru munca depusă timp de 11 ani, la altarul Bisericii din satul lor.

D-na Ghencea, relevă marele calități ale Pr. Andrei, îi mulțumește pentru concursul dat școalei de copii mici, așezată sub înaltul patronaj al Prea Sf. Episcop Gherontie.

D-l Învățător Ghencea, arată marele greutate și amărăciuni, prin care a trecut Pr. Andrei, în timpul păstoririi sale la Săcele și frumoasele realizări, ce a putut înfăptui, între care se poate număra, casa parohială și construcția școalei de copii mici, unde în calitate de președinte al comit. de construcție a muncit cu bună chiverniseală și a fost cinstit cu „**Răsplata muncii cl. I pentru construcții școlare**“.

Pr. Ștefan Duțu, aduce mulțumiri din partea preoției și a cercurilor pastorale misionare, la care a muncit cu multă dragoste.

Asociația „Patriarhul Miron“, dela București, prin pana Pr. Profesor Gh. Nițoiu, conducătorul ei, a trimis cuvântul lor frățesc și plin de laudă, pentru activitatea misionară, desfășurată de părintele protoiereu. În încheiere spune: „Aveți un protopop foarte bine ales și energetic. Este îmbucurător, că se mai găsească asemenea preoți. Biserica nu poate decât să câștige, iar creștinismul să fie viu ca odinioară“.

Tuturor le răspunde Părintele Protoiereu Andrei, care mai întâiu aduce Arhierieștile Binecuvântări ale Prea Sf. Episcop Gherontie, preoților prezenți și enoriașilor din Săcele.

Continuând, descrie activitatea depusă timp de 11 ani, ca preot în satul Săcele și aduce vii mulțumiri, tuturor colaboratorilor, care i-au înlesnit de multe ori, greaua sarcină a misiunii preoțești, mai ales în reînțoarcerea celor opt adventiști la dreapta credință.

Mulțumește de asemeni enoriașilor care, i-au ascultat predaniile și s'au silit să se conformeze îndemnurilor sale, făcându-se astfel „pământul bun“ în care a rodit sămânța cuvântului Evangheliei.

Ultimele cuvinte au fost acoperite de aclamațiile poporului, care au făcut o caldă manifestăție de dragoste. Pr. Protoiereu Andrei și Prea Sf. Episcop Gherontie, care a învrednicit de cinste pe păstorul lor sufleteș.

Pr. ȘTEFAN DUȚU — Gura Dobrogei

REFERAT

1939 Iunie 24 No. 3961

Către Prea Sfințitul Episcop D. D. Gherontie

Cu adâncă smerenie Vă raportează despre activitatea Cercurilor pastorale misionare din județul Constanța, cercuri a căror procese verbale de ședințe le-am primit până acum.

Protoieria I. Din 14 cercuri, numai 5 sunt în regulă și muncesc cu dragoste.

Cerna-Vodă la 14 Mai în localitate. Ședință bine reușită atât la biserică cât și după masă. Fiind ziua Temperanței a vorbit D-l Dr. Toma Popescu. În încheiere spune: Cercurile înalță sufletul, trezește sentimentele religioase, urmărește ridicarea morală și luminează poporul.

Medgidia la 30 Aprilie în localitate. Au luat parte toți preoții și au oficiat cu dragoste și căldură. S'au angajat să lucreze cu tragere de inimă.

Topraisar la 30 Aprilie idem. Credincioși foarte mulți și mulțumiți de cele ce s'au petrecut, cum nu se prea întâmplă, așa spune președintele, deci dacă se muncește se produce.

Dumbrăveni la 30 Aprilie. Preoții încântați de reușita demnă, deșteaptă sufletele și le înalță. Credincioși de prin satele vecine, unificare de serviciu divin. S'au împărțit broșuri. Recenzie: Contribuțiuni la „Monografia Sf. Cruci“ Dr. Jean Dinu.

Negureni la 30 Aprilie. Popor foarte mult, ia parte cu în-suflețire. D-nii învățători au dat concursul.

Chirnogeni la 30 Aprilie. Numai de mântuială. Nici proces-verbul scris complet. Ședință după masă nu s'a ținut.

S'a cerut schimbarea președintelui cu observațiuni.

Negru-Vodă la 30 Aprilie. Puțin entuziasm. Procesul-verbal necomplet.

Ioan Corvin la 30 Aprilie. Slab. Lume puțină, fără ședință după masă. Aviz. Lipsă Pr. S. Drăghici-Cocargea și I. Chivu Viișoara.

Basarabi. Bine organizat. Reușit cu satisfacție pentru preot, care e și președintele căminului, unde lucrează cu multă dragoste. Îl socotește o comoară de slavă pentru începutul cercurilor.

Ceeace dorește cu sf. vestminte nu se poate realiza, să aibă toți preoții la fel. Sunt multe cauze.

Techirghiol la 21 Mai. Slab. Proces-verbal necomplect. Sedință după masă nu s'a ținut. S'a cerut schimbarea președintelui.

Cercurile : Constanța oraș, Adamclisi, Mangalia și Ferdinand I n'au activat.

Protoieria II.

Sarai. la 30 Aprilie în parohia Ciobanu. Lume multă, n'a încăput în biserică. S'a împărțit broșuri. S'a ținut ședință după masă.

Hârșova la 29 Mai. Ședință reușită.

Râmnicul de Jos la 7 Mai. Ședință reușită, popor mult și preoții a slujit cu evlavie.

Gura Dobrogei la 7 Mai. A luat parte și P. C. Protoieru D. Andrei. Popor mult din sat și filiale. S'au împărțit peste 300 broșuri. In entuziasmul lor, preoții cred că ar fi bun și un cinematograf spre a da mai mare amploare. A fost și o manifestație națională, satul fiind numai de Români.

Sinoe la 14 Mai, în aceeaș parohie. Bine pregătit și reușită deplină. Am mai scris despre el.

Concluzii.

Se observă la mulți C. Preoți lipsă de idealism și de muncă. Numai cei ce muncesc simt mulțumirea și satisfacția împlinirii datoriei. Așteptăm îndreptarea. Avizăm la împlinirea datoriilor. Ar însemna să nu-și dea seama de ritmul vremii. Prima pedeapsă, mustrarea.

Propuneri.

1. **Cernavoda.** N'a trecut în procesul-verbal banii ieșiți pentru fondul cercului.

2. **Topraisar.** C. Preot N. Dobrescu Cobadin, care a lipsit, să i se facă mustrare. N'a trecut fondul cercului în procesul verbal.

3. **Dumbrăveni.** Să se facă mustrare C. Pr. Moscu Rizea Negrești, care a lipsit.

4. **Chirnogeni.** N'a ținut ședință după masă. Fond n'a scris. Declarații nu. Să se schimbe președintele și cu observațiuni de lenevire.

5. **Nagru-Vodă.** Fondul cercului nu e trecut. Lipsă preotul Roșescu Cotu Văii.

6. **Ioan Corvin.** Să să avizeze a se lucra cu tragere de inimă. Lipsă Pr. S. Drăghici Cocargea și I. Chivu Viișoara.

7. **Basarabi.** N'are declarație dela preoți.

8. **Techirghiol.** Lipsă Pr. Arghir Carmen Silva. Fond nu. Sedință de după masă nu. Să se schimbe președintele.

Sunt al Prea Sfinției Voastre prea plecat și supus serv.

Censilier Referent,

(ss) Pr. M. RĂDULESCU

Cercuri culturale

Protoieria II Făcăeni-Ialomișa

Hagieni 30 Aprilie în localitate popor mult, strejeri premilitar. Reușit.

Iazu 7 Mai localitate. Popor mult și din satele Brătianu și Smirna. Preoții spun: Cercurile sînt o necesitate a timpului, au fost dorite, întăresc credința. Reușită mult peste așteptări, Dacă se va activa biserica va reveni la rolul ei de conducătoare în stat.

Ograda 30 Aprilie localitate. Lume multă, preoții entusiaști. Armonia cu învățătorii, care au luat parte la toate manifestările. Promit. Asemenea și cu autoritățile comunale. S'a cumpărat o cundelă pentru strejeri, iconițe, cruci, cărți A fost foarte bine.

Slobozia II 14 Mai localitate. Popor mult, intelectuali autorități. Corul a cântat la biserică și serbare.

Protoieria III Urziceni-Ialomița

Crășani 14 Mai localitate. S'a botezat un copil de strejeri. S'a scris: cercul e o sărbătoare și un eveniment, ce lasă amintiri frumoase.

Moldoveni 30 Aprilie. Slab. **Rădulești** 14 Mai. Slab. **Jilavele** 4 Iunie. Idem slab.

Toate ședințele nereușite. Lipsă de entusiasm și pregătiri. Aviz pentru toți. Să se schimbe președintele.

Speteni 30 Aprilie în **Eliza Stoenesti**. Bine reușit. Preoții promit muncă și dragoste. Bine. 14 Mai în **Speteni**. Bine reușită, au dat concurs toate autoritățile. Președintele activ. Merită laudă.

Muntenii Buzău 7 Mai localitate. Slab. Se avizează preoții lipsă că prima pedeapsă e mustrarea.

Cocora 30 Aprilie localitate. Lume și în curtea bisericii. Strejeri, Premilitari. Serbarea după masă la fel reușită. Cântărețul D. Vasilescu-Crunți pedepsit cu mustrare.

Sfânta monastire „Gherontie Episcopul” din com. Balaciu jud. Ialomița

În comuna Balaciu jud. Ialomița s'a clădit acum 200 de ani de foștii proprietari din această localitate — Piteșteanu -- răzeși din timpurile vechi, o biserică în preajma satului cu acelaș nume, depe valea râului Ialomița.

Din cauza vitregiei timpurilor și mai cu seamă din pricina deselor revărsări ale acestui râu, cu timpul satul a fost mutat pe un alt teren mai ridicat, la depărtare de 3 km. de vechea vatră a satului.

Locuitorii au fost nevoiți a clădi în satul nou înființat alt locaș de rugăciune împreună cu celelalte instituțiuni culturale de care au avut nevoie, așa încât vechea biserică boerească a rămas din an în an în părăsire, fără a se mai îngriji cineva de ea.

Pe lângă aceasta, războiul mondial a contribuit și mai mult la ruinarea ei, prin bombardările suferite de tunurile dușmane.

Prea Sfințitul Episcop Gherontie al Constanței, întrezărind foloasele reale, ce ar dobândi Biserica și societatea prin așezarea aici a unor monahi conștienți de misiunea lor, în anul 1927 a luat inițiativa înființării unei monastiri.

Cu mari jertfe materiale personale a renovat biserica, a clădit două corpuri de casă, a înzestrat-o: cu acareturi, clopote, veșminte, mobilier, etc.

Știm cu toți cât de greu se mai pot înființa monastiri azi, când sunt lăsate în uitare și ruină monastiri, cari au păstrat prin veacuri amintirea trecutului nostru bisericesc și național.

Sunt convins, că Prea Sfințitul nostru Episcop, care încă din anul 1909 când a fost numit ca arhidiaconal Mitropoliei din București, până azi, a fost înconjurat de călugări, s'a deprins să-i socotească, ca pe o lume aleasă și rânduită de bunăvoea ei să se apropie cât mai mult de Cer și Dumnezeuire. În acelaș timp i-a socotit ca pe o odraslă sfântă a neamului nostru, în stare să dovedească oricui ceea ce este destoinic să îndeplinească omul prin eforturile lui personale, când se hotărăște de bunăvoea lui să-și caute mântuirea-

Bazat pe aceste convingeri, a adus aici un număr de monahi, în vederea reorganizării și completei renovări a acestei biserici, încât pe o parte să se întărească viața monahicească, iar pe altă parte să se țină mereu trează conștiința națională și credința strămoșească.

Truda și jertfele, cu care a înființat această monastire, nu i-au fost zadarnice. Observăm în această monastire, că prin organizarea unor slujbe fastuoase, printr'o viață morală și prin prezența în ea a școlii de cântăreți bisericești, poporul a început să caute cu pietate spre acest sf. locaș. Dovadă sunt năzuințele

lui neîncetate de a lua parte cu evlavie, în număr cât mai mare, la slujbele sărbătorilor.

Poporul, care are propria lui filosofie a vieții, deși atât de elementară, simte direct foloasele monastirilor și de aceea le privește ca instituții folositoare, necesare chiar, le respectă și pe cât poate te ajută, fiind convinși că în aceste locașuri trăesc oameni, cari se roagă neîncetat și pentru cei ce nu se roagă niciodată.

Că poporul a avut și decepții nu este de mirare. Sigur a contribuit, căci dintre cauzele cari intervin a conserva sau a distruge disciplina într'o instituțiune oarecare, cea mai puternică, este fără îndoială influența moravurilor publice. Dacă moravurile publice în societatea înconjurătoare sunt curate, ele se mențin ușor în toată vigoarea principiilor și în monastiri, iar cei ce constituiesc monastirile participă mereu în spiritul general de progres moral; zadarnic însă vom cere ca ele să reziste unei corupții generale, sau chiar curentelor rele parțiale dar puternice, când ele vin până între zidurile lor.

O plantă oricât de bună și sănătoasă ar fi, pusă într'un pământ rău, nu va întârzia a se ofili.

Afară de acestea nu sunt rare cazurile, când în monahism se strecoară și elemente, cari nu sunt deajuns pregătite și cari n'au putut lăsa la poarta monastirei obiceiurile din lumea în care trăise până atunci. Ei nu știu și n'au avut de unde învăța, că viața monahală impunând îndatoriri greu de purtat, nu este pentru aventurieri, sau blazați, ci pentru acele suflete, cari se hotărăsc de bunăvoie ca, prin jertfirea de sine pe căile virtuții evanghelice, să se descătușeze de robia materiei corupte și să se urmeze mai desăvârșit pe Mântuitorul lumii, Iisus Hristos.

De unde era să învețe aceste concepțiuni de înaltă morală creștină, când azi prin monastiri, din cele cetite la biserică sau la masă se înțelege puțin și se practică și mai puțin?

În singurătatea și liniștea monastirilor s'au păstrat documentele de origină a neamului românesc. În ele s'a slăvit și dat moștenire urmașilor ființa și slăvirea neamului românesc.

Cea întâi cultură națională, aici a isbucnit și tot de aici s'a răspândit în popor mândria neamului și dragostea de cărți.

Marii monahi cărturari au fost dascăli fiilor de boeri moldoveni și munteni, cari le-au dat primele cunoștinți și apoi s'au dus în streinătăți, de s'au cultivat mai departe.

Adevărata viață pioasă creștină, dacă ar voi cineva să o trăiască, tot la monastire să se ducă, ca să o guste.

Monastirea „Gherontie Episcopul“ de la Balaciu, chiar dacă nu e în pozițiile de munte, ca cele mai multe din țară, totuși singurătatea și poziția în care este, îi dă dreptul a influența asupra vizitatorilor, la fel ca și marele lavre de la munte,

E încă la începutul ființării ei. E încă negospodărită și nu poate adăposti un număr însemnat de monahi, dar cu timpul nădăjduim, că va ajunge la însemnătatea și rolul, pe care i-l dorește

protectorul și înființatorul ei P. S. Episcop Gherontie.

Nouile împrăștiări îi va ridica prestigiul a se putea ocupa mai mult de cele sufletești monahii, ce o populează, când nu vor mai avea grija existenței de mâine.

Monastirile sunt exemple concrete ale religiozității domnilor și boerilor noștri. Ele sunt locașuri pioase, cari oglindesc sufletul curat al neamului; ele sunt cele mai adevărate monumente menite a vorbi deapaururi de evlavie străbună, de religiozitatea poporului nostru.

Risipite prin câmpii, sau adăpostite prin munți, monastirile ne leagă de cele mai frumoase pagini ale vieții noastre bisericesti și naționale, iar în ceea ce privește partea culturală tot monastirile ne sunt tezaurele cele mai scumpe.

La adăpostul căror locuri poate creștinul să-și tămăduie ranele sufletești-- mai greu de tămăduit ca cele trupești--să-și aline îndoelile minții, decât între aceste ziduri mărețe ridicate de viteji, uitate de griji?

În aceste locașuri se ridică femecea căzută și se mângâie cea asuprită; omul scârbit de faptele lui și ale celorlalți, aici vine să-și depună mâhnirea, numai în fața Creatorului său, să-și curețe inima prin căința de apăsarea cugetului și să se împace prin iertare cu asupritorii săi.

Interesul național, public și privat, cere imperios să le înțelegem rostul, să le reorganizăm pe cele rămase și să păstrăm în bună stare înaltele lor principii, pentru că moștenirile slinte se cinstesc și se păstrează, nu se defaimă, nici se risipesc.

Preoțimei îi incumbă obligația, ca prin predici și sfaturi să îndemne pe creștini a nu trece nepăsători pe lângă monastiri, ci să le aducă, atunci când pot, prinosul lor de evlavie și recunoștință.

Ierom. Corneliu Georgescu

Starețul monastirei «Gherontie Episcopul»

«Biserica și nădăjduirea în vremuri mai bune»

Mântuitorul nostru Iisus Hristos deși a răscumpărat pe toți oamenii din robia păcatului și a morții și a adus mântuirea pentru toți, a îndreptățit pe toți înaintea lui Dumnezeu, cu toate acestea omul nu-și poate însuși singur mântuirea, după cum n'a putut nici s'o câștige singur.

Pentru păstrarea și întărirea grației mântuitoare revărsată asupra Sf. Apostoli, Mântuitorul a trimis pe Duhul Sfânt, care să întărească, să conducă și să învețe pe Apostoli tot adevărul.

Sf. Apostoli fiind luminați și conduși de Sf. Duh au rânduit Sf. Taine, prin care să se comunice mai departe grația Sf. Duh

și au ales ca următori ai lor pe episcopi, preoți și diaconi, care să propovăduiască cuvântul lui Dumnezeu, să săvânșească Sf. Taine și să conducă pe credincioși pe calea mântuirii.

Biserica învățătoare, sau ierarhia bisericească, este dar mijlocitoare sau organul mântuirii și sfințirii omului. Numai în sânul bisericii și prin ascultarea și urmarea învățăturilor și practicilor propuse de ea, este cu puțință însușirea mântuirii, sau sfințirii, pentrucă numai ea dispune de adevăratele mijloace necesare sfințirii.

Prin biserică înțelegem totalitatea celor ce cred în Hristos, sunt botezați în Sf. Treime (în baza aceluiași dogme) sunt conduși de urmașii legitimi ai apostolilor spre mântuire, sub conducerea spirituală a Mântuitorului Hristos.¹⁾

Mijlocul prin care omul poate face parte din Biserica Creștină, este credința în Domnul nostru Isus Hristos și în învățătura Lui, precum și urmarea după pilde vieții Lui.

Aceasta o arată lămurit când răspunde Sf. Apostol Petru, care mărturisise că Domnul nostru Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu celui viu zicând: „Pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui pe dânsa²⁾

Deși toți membri bisericii sunt egali înaintea lui Dumnezeu, căci după expresia sf. Apostol Pavel, înaintea lui Dumnezeu nu este Iudeu, nici Elin etc.; totuși pentru bunul mers al Bisericii, ca așezământ compus din oameni, Mântuitorul însuși a orânduit ca unii din fii bisericii cei mai destoinici, mai apți, mai luminați și devotați lucrului mântuirii lor și a altora, să aibă rolul de învățători și conducători, iar ceilalți să asculte de aceștia, să se supună lor și să le urmeze.

Scopul către care tinde Biserica este de a strânge pe toți oamenii la un loc, de a-i face să formeze o unitate, un întreg cum se exprimă Mântuitorul în grădina Ghetsjmani: „Și nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru acei cari vor crede în mine prin cuvântul lor (al apostolilor), pentru ca toți să fie una precum Tu Părinte ești în Mine și Eu într-o Tine“³⁾.

În Biserica Ortodoxă pretutindeni bate un vânt de redeschitare duhovnicească. Mântuitorul ne chiamă la jertfă, ne răscolește sufletele spre o lucrare plină de roade duhovnicești. Biserica Domnului Hristos zidită pe piatra cea din capul unghiului și din pietre vii, trebuie să împlânte în conștiința lumii înțelesul mult grăitor al adevărului evanghelic: „Cine nu este cu mine, este împotriva mea, fără mine nimic nu puteți face“. Fără acest crez, fără supremul protector și conducător, fără Domnul Iisus Hristos ne zvârcolim zadarnic în cătușile unui păgânism, în care se amestecă și poruncesc toți răutăcioșii zilnici.

1) Curs de Drept Bis. Universal de Dr. Valerian Șesan Cernăuți pag. 70.

2) Matei 16-18.

3) Ioan 17-20-21,

Conducătorii ortodocși trebuie să-și dea seama de însemnătatea credinței ortodoxe în conștiința și viața poporului nostru.

Fără crezul sfânt în ajutorul lui Dumnezeu, poporul român (de mult ar fi zăcut sub stăpânirea străinilor, care de multe ori au năvălit spre a jefui în țara românească. Și acest crez a fost crescut zi de zi de Biserica strămoșească. Cei care ne-au păstrat moștenirea scumpă, averea națională și religioasă a *sufletului românesc* au trecut cu bărbăție și cu deplină credință în Dumnezeu peste toate furtunile viacurilor.

Generației noastre i se impune o muncă bogată în jertfe, pentru a reda țării frumusețea sufletească și bogăția ei materială, de odinioară.

Fără Dumnezeu însă nu vom putea birui răul din viața noastră. Cu Dumnezeu, prin Biserica strămoșească vom ajunge să trăim în pace, în dragoste evanghelică și în depline bucurii sufletești.

Refacerea fie economică, sau sufletească, a țării noastre se va înfăptui numai atunci, când credința noastră ortodoxă va trece la fapte, când fiecare creștin ortodox își va da seama, că a fi următorul învățaturii Domnului nostru Iisus Hristos înseamnă a alerga fără întrerupere și cu jertfe după câștigarea bunurilor sufletești, după cununa biruinții pe care Domnul o dă tuturor oamenilor, care-l iubesc în chip real, adică cu toată ființa lor.

În jurul Bisericii strămoșești se cere cât mai de grabă un puternic dig de suflete religioase, care să birue talazurile uluitoare ale păgânismului de astăzi. O echipă apostolică, de suflete pline de însuflețire religioasă, pline de nădejdi în biruința ortodoxiei și în ocrotirea cerului. O puternică lucrare duhovnicească împotriva tuturor curentelor de destrămare și de otrăvire a sufletului românesc și creștin

„Biserica trece să cunoască sguiderile societății omenești.

Ea nu poate și nu trebuie să rămână nepăsătoare la mișcările și prefacerile, cărora sunt tributare societățile și popoarele. Păstrând cu tărie comoara învățaturii evanghelice, ea trebuie să știe a o chivernisi în vederea scopurilor eterne, dar cu luminoasă înțelegere a momentelor sociale în perindare !”

Când toate formele vieții noastre se revizuesc și se reînnoesc, biserica nu trebuie să rămână mai pe jos, ci trebuie să fie conștientă de rolul ei și să dovedească prin energie și manifestări superioare adaptate zilelor în care trăim, că existența ei e scutită de bătrânețe. Clerul de sus și până jos trebuie să înceapă lupta, ocupându-se în primul loc de formarea unei conștiințe creștine și naționale a maselor, pe care le păstorește, prin mijloace fixate de pedagogia creștină. În lupta dusă de cler pentru formarea și întărirea conștiinței creștine și naționale ar reuși prin: muncă intensă, cinste exemplară, serviciu regulat și bine executat, pre-

1) G. Galacțion în «Solidaritatea» an. I No. 3-4 pag. 126.

dici la orice ocazie, înființare de biblioteci parohiale, coruri ect. Nouă ne trebuie o ortodoxie, care să cărmuiască spiritul și viața publică, o ortodoxie a faptelor de triumf social, moral și național.

Spiritualitatea veșnic biruitoare ne chiamă deci în serviciul ei, ca să creem organizații spirituale identice pe întreaga Biserică.

O lucrare ortodoxă începută de acord de mireni și preoți este un lucru ceresc, ce poate fi mult de folos pentru biruința bisericii ortodoxe în această țară cariată de sectanți și otrăvită de diferite curente periculoase bunului mers al țării.

Armele creștinismului, despre care scrie Sf. Apostol Pavel (Epist. Efes. 6), trebuie să încingă brațele unei alcătuirii ortodoxe. Cu alte arme orice lucrare, chiar dacă își dă numele de creștină ortodoxă, nu poate face ceva temeinic în viața oamenilor. Sufetul românesc trebuie reîncreștinat, conștiința românismului trebuie redeșteptată și încălzită la focul dragostei evanghelice.

.Astfel făcând biserica, vom putea nădăjdui în vremuri mai bune

Pr. Gheorghe I. Uzună

Gârliciu—Constanța

Crăciunul la hotare.

*Crăciunul ne-a bătut pe la hotare...
L-am auzit azi noapte, cioc, cioc, cioc,
Cum se oprise 'n tinda 'ntunecoasă
Să-și desmorțească oasele la foc.*

*Nu l-am văzut dar i-am simțit suflarea
Cioc, cioc, i-am cunoscut vestirea 'n ușă;
Și am știut c'a fost la noi bătrânul
Cu păr de nea și gene de cenușă!*

*Crăciunul a intrat prin curți de oameni
Și-a poleit ferestrele cu stele...
Ce noapte-i asta, sfântă și cu taine,
Și tainele de ce's așa de grele!*

*Sunt tainele prea grele 'n noaptea asta...
Știu doar că se va naște iar cuvântul
Când steaua lui, născută din întinderi,
Va lumina și cerul și pământul.*

*Crăciunul ne-a bătut pe la hotare
Azi noapte a intrat în sat, târziu,
Când numai stelele veghiau tristețea
Intinsului de umbre, cenușiu...*

T. Popescu-Berca

INFORMAȚIUNI

🕒 In ziua de 30 Iunie a. c. s'a făcut alegerea noului Patriarh al României în persoana I. P. S. Nicodem Mitropolitul Moldovei. Alegerea a avut loc în palatul camerei deputaților. Marele colegiu electoral s'a compus din: Membrii Sf. Sinod, ai Congresului Național Bisericesc, Deputații și Senatorii ortodoxi, precum și președinții celor mai înalte instituții din Stat. În total circa 500 membrii. Din aceștia 450 au fost prezenți iar I.P.S. Nicodem a obținut 406 voturi ceea ce înseamnă aproape unanimitate. Semnificația acestei alegeri este recunoașterea meritelor, ca cel mai cărturar și dorința unanimă de a se reînvia duhul de monastire în conducerea bisericii, care se cam laicizase.

Pentru I. P. S. Nicodem era și o răsplată a lui Dumnezeu pentru viața sfântă și modestă, ce a adus-o până acum. Aportul, ce l-a adus: bisericii românești, având sute de scrieri și traduceri, țării prin organizarea bisericii basarabene turburată și ea de revoluția bolșevică și care i-a adus mari necazuri, monahismului prin reorganizarea lavrei Neamț și recăștigarea domeniilor cutropite-nu l-a avut altul, din'cei ce ar fi putut rîvni la acel post.

Urmele luminoase, ce le-a lăsat pe unde a trecut, disciplina munca și viața ireproșabilă e cea mai sigură dovadă, că va ilustra și locul, ce l-a ocupat acum.

Mirele bisericii românești e alb, curat la suflet ca și fața și neaua din păr, iar faptele de până acum l-au dovedit viguros.

Modestia, lipsa de ambiții personale, sint virtuți care sint po, menite în istorie și la persoane, ce apar la epoci, dar la Prea Fericitul Patriarh de astăzi formează diadema de pietre scumpe, ce-i aureolează figura. Privindu-l numai în fotografie îți reamintește figurile de părinți bătrâni ai fiecăruia din noi și deci fiecăruia ne e iubit și apropiat ca un părinte. Ni se pare bătrânul aducător de bunătăți și daruri, care produce mare bucurie nepoților, nouă copiii lui. Nu ne săturăm privindu-i figura, care-i oglindește și sufletul.

În timpurile cu totul grele de astăzi providența ni l-a trimis, ca să ne fie conducător și Tată.

Intru mulți ani Stăpâne Sfinte.

🕒 **Scrisoarea I. P. S. Mitropolit R. Catholic din București, Cizar Nr. 8235 din 29 Mai a.c. către P. S. Episcop Gherontie.**

„Mare mi-a fost și bucuroasă surpriza, când am primit „In-drumătorul liturgic“ ce l-ați editat. Ei bine, Prea Sfințite, mărturisesc fără o teamă de a măguli, că această lucrare este una din cele mai frumoase, ce văzui în această materie, este desigur prima în felul ei și merită toată atenția și lauda. Vă felicit cu sinceritate pentru această editare și nu mă pot oprî a nădăjdui, că vor

urmă și altele tot în același stil, în aceeași perfecție și estetică. M'au tras mai ales cântecele transcrise în note moderne: numai astfel se va stabili o execuție corectă și vor putea fi cântate în măsură și intonație exactă de orice cunoscător de note. Toată lucrarea este atât de curat executată, încât deschizând chiar numai câteva pagini rămăi uimit de frumusețea executării, de notele atât de citețe și artistic tipărite. Prea Sfințite, ați adus o lucrare foarte valoroasă la timp potrivit, sunteți premergător pentru lucrările ce vor lua ființă de acum înainte după un model atât de reușit! Mă bucur cu Prea Sfinția Voastră și vă mulțumesc pentru bucuria și onoarea ce mi-ați făcut trimitându-mi minunata carte liturgică, pe care o voiu citi-o toată cu răbdare și luare-aminte, fiindcă timp de trei ani de zile am făcut și eu pe **das-căl** la răposatul Episcop **Demetriu Radu**, mort în atentatul dela Senat, care pe vremuri în 1902-1905 mi-a fost Rector în Seminarul nostru din București. Dacă mai editați o continuare, rog să stăruiți ca să fie executată cu aceeași îngrijire și estetică. Cu DOMNUL înainte!

Primiți mulțumiri pentru dedicația autografă și salutări cordiale zicându-Vă la revedere în Senat.

ALEXANDRU TH. CISAR
Arhiep. și Mitropolit Rom. Cat.
București

● *In vederea vacanței de vară, când activitatea stagnează și mulți nu sînt acasă, am scos număr dublu din Tomis, are însă numărul de pagini pentru două luni.*

Așteptăm ca prin recreația de vară, să ni se trimită impresii și propuneri pentru bunul mers și progres al bisericii.

● Se atrage atențiunea C. Preoți, că în cuvântările, ce se țin cu ocazia ședințelor cercurilor pastorale să întrebuinteze cuvinte și termeni urbani și să aibă prudență în expunerea faptelor sau persoanelor.

● Preoții misionari numiți în cadrul P. P. au lăsat foarte mult de dorit. N'au activat unii absolut. Și câtă nădejde pusese țara în ei, oferindu-le și salar, totul la dispoziție: transport, oameni. Nu i-am ales la întâmplare sau dintre cei slabi, ci mai ales din cei cu pretenții. Unii au cerut ei. Conducătorii militari le-au mărit și remunerația dela 100 la 200 lei de ședință. Nu voese să-și servească neamul și biserica? Indemnuri le-am dat mereu. Incepând din toamnă, îi vom schimba pe cei leneși, dându-i și publicității. Așteptăm dările de seamă de la Protoierei, pe

care le-am cerut cu ord. No. 3292-939 și vom aviza. Trebuie să muncim, ca astfel afișându-ne să ne cerem drepturile. Se cere mult preoțimii, dar care nu muncesc, au vreun drept ?

● Nu tot așa stau lucrurile la școala primară. Aproape neluat în seamă e numărul, celor care nu și-au făcut datoria și aceștia au avut motive. Cu ocazii de inspecții am constatat multă satisfacție la cei ce muncesc. La unii chiar foloase reale. Fiece mic școlar va deveni un bun și mare creștin, când preotul muncește să-l formeze. Zic muncă, fiindcă trebuie și unde se muncește se cunoaște.

Dăm exemple de urmat, din cele inspectate : Cocora, Ceacu, Colilia, Balaciu, Ferdinand, Ialomița, Săcele, Cogialac, Traian, Constanța.

Pentru începutul anului școlar, vom da instrucții amănunțite de felul și materiile de predare.

● *In cursul lunei Mai, au fost inspectate de Referentul Cultural următoarele școli primare din jud. Constanța : Săcele, Traian, Istria, Fântănele, Cogialac și cele de copii mici din Săcele și Cogialac. E impresionant felul cum conducătoarele de grădiniți știu să imprime simțământul religios prin rugăciuni, cântece respect, de preoți și biserică.*

Se știe că în Dobrogea unde populația e în multe locuri eterogenă e nevoie de grădiniți, care ajută la cunoașterea limbii și formarea sentimentelor.

În luna Iunie, a vizitat din jud. Ialomița parohiile : Sărățeni, Balaciu, Barza, Ceacu, Cocora, Colilia, Grindași, Valea Măcrișului.

Peste tot am cercetat și activitatea preoților la : strejerie, p.p. cămine culturale și bibliotecile parohiale.

Rezultatele au fost mulțumitoare. Dispozițiile repetate relativ la cămine, ne bucură, că sînt puse în practică. E o muncă pe care o recomandăm cu căldură și al cărui rezultat nu va întârzia să vină, spre marea satisfacție a preoțimii.

Ceiace a lăsat complet de dorit, cu excepția Valea Măcrișului, au fost bibliotecile parohiale. Unele neînființate, altele doar cu numele și cărți se dau mereu și în bugetele parohiilor se prevăd sume pentru ele. Se atrage atenția, că biblioteca parohială nu se confundă cu cea a căminului și nici nu trebuie donată sau amestecată cu a căminului, chiar când preotul e conducător și la cămin.

● *Ziarele au discutat mult gestul noului Papă, care a trimis scrisoare irenică și Patriarhului de Constantinopol, ceiace nu s'a făcut aceasta până acum de la desbinarea din 1054.*

La investirea Papei la Roma și la Te-Deumu-ul

oficiat la biserica Romano-Catolică de Episcopul din Constantinopol cu ocazia alegerii Papii a participat și o delegație a Patriarhiei. Le-a întors apoi vizita o delegație Romano-Catolică, și cu acea ocazie s'a discutat mult relativ la posibilitățile de apropiere.

● Germanii, care aveau biblia tradusă numai după texte latine, au tradus-o acum și după Septuagintă, textul oficial ortodox, ceiace denotă, că se recunoaște meritul ortodoxismului și în traducerea bibliei.

În reforma religioasă ce se încearcă în Germania, se accentuează constatări, că biserica ortodoxă posedă adevăratul sens și interpretare a învățăturii Mântuitorului.

● Asemenea mai mulți teologi din Apus au scos lucrări în care s'a accentuat nedreptatea și neadevărul, ce se face bisericii ortodoxe, pe tema desbinării, dovedind că n'au fost chestii de dogme, ci de ambiții personale ale delegațiilor papii, când s'a produs schisma.

● Se vor publica în „Tomis“ pedepsele aplicate C. Preoți, care nu vor să activeze în cercuri. Prima dată li s'a trimis un avertisment cu dojană, spre a fi prevestiți.

● După îndemnul Cuc. Preot misionar Șt. Bumbac în ziua de Duminică 11 Iunie, tinerii P. P. au botezat cu un fast deosebit un copil în biserica din Anadolchioi Constanța. La serbare a asistat și P. C. Referent C. Staicu, din partea Sf. Episcopii.

● Străjerii din Copuzu-Ialomîța au botezat al 13-lea copil al unui om sărac.

● Preotul Const. P. Beldie din Perieni Tutova a reeditat teza sa de licență în teologie „Înaintemergătorul Domnului“ în care dezvoltă după multe isvoare tot ce a putut găsi relativ la viața și învățătura proorocului. E o lucrare care merită a fi cercetată de cei ce vor să cunoască mai amănunțit rolul proorocului în pregătirea căii Mântuitorului.

Costă 35 lei și se găsește la autor.

● În parcul Regele Carol II din București s'a desșis la 20 Iunie expoziția internațională «Muncă și voe bună». A luat parte: Franța, Italia, Germania, Grecia și Bulgaria. Au mai fost invitate și alte țări, dar nu expun de cât material redus, în legătură cu timpul liber al muncitorului. Vin și delegați.

E o cinste ce se face României. Vor fi și expuneri de lucrări din partea Străzii Tări, coruri, sport, teatru în aer liber etc.

E interesant de vizitat.

● P. C. Econ. Șt. Bumbac, fost Protoiereu, ajutorator la parohia Anadolchioi, a fost numit pe ziua de 1 Iulie a. c. misionar pentru chestiuni sectare în orașul și județul Constanța. Până acum a activat ca misionar în oraș la T. P. P. fiind foarte bine apreciat de comandantii instituției. În noua situație a început activitatea descoperind în oraș nucleee care se feresc de lume și oficialități lucrând ca furii. Rezultatele le vom consemna.

● Așteptăm articole cu chestiuni la ordinea zilei, sau de interes bisericesc ca nevoi ale timpului sau propuneri pentru viitor. Asemenea dări de seamă asupra cărților date pentru discuții în ședințele intime ale cercurilor. Am primit una singură, pe care o publicăm.

Rugăm în acelaș timp pe C. Preoți a nu scrie articole lungi, că nu se citesc, ci în rezumat, clar și de interes. Patru sferturi de coală, pe o față, e modelul cel mai potrivit, ca să fie loc pentru toți. Avem studii foarte frumoase, dar prea lungi și de aceia nu le putem publica ușor.

● C. Preot Gh. Neagu dela parohia Potoceni Buzău a editat o lucrare cu povestiri morale și ilustrate foarte bună pentru elevii școalelor primare. O recomandăm C. preoți cu dragoste de a lucra în școală. Costul este 12 lei. E minunată și ca lectură pentru bibliotecile Căminelor Culturale.

● *D-ra Maria Dinu în misiunea de a duce mângăierile creștine celor obijduiți de soartă și răspândi lumina credinței creștine, a vizitat în Municipiul Constanța: Școala primară No. 1 la 17 Mai, 31 Mai azilul de bătrâni, 6 Iunie arestul civil pentru femei, 11 Iunie Spitalul Central Dr. Sion. Pentru toate categoriile, din cei vizitați, a găsit un fapt încurajător din Sf. Scriptură, sădindu-le nădejde în bunătatea lui Dumnezeu.*

● Pentru cântarea sf. liturghi pe două voci, recomandăm lucrarea D-lui Profesor Popescu Pasărea, care este transpunerea pe note liniare a melodiei bisericești și armonizată.

E ceva care aduce cu cântarea populară, melodiile bisericești fiind înrudite cu cântecul popular.

E cât se poate de frumoasă și ușoară la executat.

Costă 50 lei, la autor str. Olimp No. 6 București

Partea oficială.

**COPIE depe adresa Sf. Episcopii No. 3888 din 23
Iunie 1939 către Prezidenția Consiliului de
Miniștri.**

Domnule Prim Ministru

Avem onoare a Vă face cunoscut că am depus, la contul No. 203, dela Filiala Constanța a Băncii Naționale, sub recipisa No. 6473 din 21 Iunie 1939, lei 52.269 (cincizeci și două mii două sute șasezeci și nouă), sumă, care reprezintă salariul pe o zi al Nostru și al întregului cler din cuprinsul Episcopiei Constanța.

Suma de mai sus este o contribuție benevolă a Bisericii dobrogene și ialomițene pentru înzestrarea scumpei noastre armate, — mândria și pavăza națională, — în slujba căreia Excelența Voastră și-a pus tot sufletul.

Grija Excelenței Voastre pentru armata română constituită pentru toți Români o înaltă mângâiere și un simțământ de nesdruncinată siguranță în destinul glorios al Neamului nostru.

Primiți, Vă rugăm, Excelență, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni și arhieresti binecuvântări.

Episcop,

(ss) GHERONTIE

Consilier Referent,

(ss) Pr. Econ. Const. Staicu

* * *

**COPIE depe circulara No. 3992 din 27 | VI | 1939, către
Protoierii.**

Spre a Ne putea da seama de activitatea pe teren cultural și felul cum ați executat dispozițiile Noastre, vă invităm ca până la 15 Iulie a. c., să Ne trimiteți procesele verbale de ședințele cercurilor din acel protopopiat, numărul și data ședințelor precum și aprecieri asupra activității și mai ales a președinților, care trebuiesc menținuți, sau schimbați.

Asemenea voind a tipări formulare Pr. V. de ședință Ne veți face propuneri relativ, la ce trebuie șters sau introdus.

Pentru bunul mers al Cercurilor am dispus:

1) Fiecare cerc va avea registru Pr. V. în care va fi scris originalul și dacă va fi cazul să facem un formular spre a nu se întârzi cu scrisul, de multe ori făcându-se pe urmă și proții semnează în albe,

2) Va avea fiecare cerc registru chitanțier și bonuri pentru fonduri din formularele parohiale.

3) Preoții, care au concedii să anunțe din timp președin.

tele că lipsesc, spre a lua dispoziții, mai ales pentru cei rânduiți să vorbească. Președinții vor menționa cazurile când nu se va respecta această dispoziție.

4) Veti trimite și procesele verbale de inspecții la școală, cu tablou de cele ce le-ați inspectat.

Cu arhieresti binecuvântări.

Episcop,

(ss) GHERONTIE

Consilier Referent,

(ss) Icon. M. Rădulescu

* * *

Circulară No. 3292 din 1 | VI | 939 către Protoierii

S'au împlinit 3 luni de activitate misionară a Cucernicilor Preoți numiți în cadrul Instituției Pregătirii Premilitare, dar n'am primit nici un raport despre activitatea desfășurată și rezultatele obținute.

În vedere că la 1 Iulie au luat vacanță, puneți în vedere tuturor acelor Cucernici Preoți, să înainteze un raport de activitatea desfășurată în primul trimestru, rezultatele obținute și propuneri, ce trebuiesc făcute pentru viitor.

Raportul să fie însoțit de un tablou itinerar în care să se arate: Data și localitatea unde a fost, ce a lucrat: predică, dispute cu sectanții, serbări, etc. și alte lucrări ce ar fi făcut, de se poate cu acte doveditoare.

Veți opina care merită a mai fi ținută în această demnitate și care nu.

Aceasta și pentru a le da noi instrucțiuni.

Cu arhieresti binecuvântări.

Episcop,

(ss) GHERONTIE

Consilier Referent,

(ss) Icon. M. Rădulescu

* * *

COPIE după adresa Onor. Minister al Cultelor și Artelor No. 20234 | 939 către Sfânta Episcopie Constanța înreg. sub No. 2674 | 939.

PREA SFINȚITE,

Din cererile și fișele de pensionare, înaintate Ministerului nostru, am putut constata destule lacune, pentru a căror înlăturare a trebuit să purtăm cu Casa Generală de Pensii și cu Episcopiile o corespondență îndelungată. Din cauza aceasta cei interesați au primit cu mare întârziere pensia. Aceste neajunsuri se datorau în parte și faptului, că funcționarii eclesiastici, în unele părți, au fost puși pentru prima dată în

situația de a aplica legea generală de pensiuși, atât de complexă și atât de puțin cunoscută din cauza deșelilor modificări, ce i s'au adus și mai cu seamă din cauza hotărârilor normative ale Consiliului de Administrație al Casei Generale de Pensiuși.

Pentru a cunoaște temeinic chestiunile referitoare la pensionare și pentru a putea lămuri și pe cei interesați asupra drepturilor lor, ținem să atragem atenția Prea Sfinției Voastre asupra lucrării „Codul pensiilor publice“, de d-nii Petre Giurginca, subdirector la Casa Generală de Pensiuși și D. Dr. Ioan Coconeșiu, directorul Casei Pensiilor, a Teatrelor și Operilor de Stat din București

Cartea este scrisă cu competența și experiența celor mai de seamă specialiști, înglobează toată legislația și jurisprudența și dă îndrumările practice necesare.

Primiiți, Vă rugăm, Prea Sfințite, asigurarea deosebitei noastre considerații.

p. Ministru,

(ss) *St. Brădișteanu*

p. Director,

(ss) Indescifrabil

* * *

COPIE după adresa Ministerului Cultelor și Artelor No. 17547 din 22 Aprilie 1939, înreg. la Sfântul Sinod sub No. 1137 | 939 și la Sf. Episcopie sub No. 2732-939.

Comandamentul gârzei Frontului Renașterii Naționale urmând să și înceapă activitatea pentru înființarea gârzielor naționale, avem onoare a vă ruga să binevoiți a permite personalului de sub ordine, care dorește să activeze în garda Națională și care poate să și procure uniforma descrisă în Monitorul Oficial No. 42 din 20 Februarie 1939, să se înscrie în unitățile de gardă Națională, ce vor lua ființă în localitățile respective, înlesnind totodată ofițerilor delegați ai Comandamentului, operațiunea de selecționare și înscriere prin punere la dispoziție a datelor ce se vor cere în acest scop.

p. Ministru

(ss) *N. Davidescu*

p. Director General,

(ss) *Stancu*

pentru conformitate,

(ss) *Nic. P. Verzea*

Sfânta Episcopie Constanța.— Prezenția copie fiind conformă cu originalul se certifică pentru exactitate.

Z. Popa

COPIE după adresa Consiliului Central Bisericesc No. 4214 din 18 Aprilie 1939 către Sf. Episcopie înregistrată sub No. 2336-939.

În alăturare la prezenta cu frățească dragoste, avem onoare a trimite în copie adresa Nr. 21596 din a. c. a Onor. Minister al Justiției, rugându-vă să binevoiți a dispune, ca să fie aduse la cunoștința tuturor oficiilor și instituțiilor bisericești din cuprinsul acelei eparhii, instrucțiunile și îndrumările date prin această adresă cu privire la întocmirea și expedierea în cele mai bune condițiuni a corespondenței oficiale în interesul asigurării mersului regulat al lucrărilor serviciilor respective.

În legătură cu instrucțiunile de sub punctul 17 din menționata adresă, vă rugăm, în mod special, să binevoiți a da tuturor, celor cu cădere, îndrumările de lipsă, ca tot ceea ce se trimite la Consiliul Central Bisericesc, să se adreseze cu titlatura: I. P. S. Sale, I. P. S. Președinte al Consiliului Central Bisericesc, Str. Antim No. 29, București.

Această titlatură să se scrie atât pe plic cât și în fruntea adresei, raportului, petiției, etc. ce se trimite adăogându-se totdeauna și în josul primei pagini pentru a se evita astfel confuziunile, ce dau numeroase ocazii de îndrumare și pre-dare la alte foruri, de rătăcire și de întârziere a corespondenței în dauna bunului mers al administrației bisericești.

Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințite, ale Noastre întru Hristos frățești îmbrățișeri.

p. Președinte,

(ss) *Emilian Târgovișteanu*

Consilier Referent,
(ss) Indescifrabil

* * *

C O P I E depe adresa Ministerului Justiției, Direcțiunea Personalului No. 21596 din 3 Martie 1939, înreg la Consiliul Central Bisericesc diu 28 Martie 1939

În interesul unei mai bune ordine la întocmirea și expedierea corespondenței oficiale, am onoare a vă ruga să binevoiți a dispune, ca serviciul de expediție să verifice, cu atențiune deosebită, forma ei exterioară și în cazul când până în prezent nu s'a observat cele de mai jos, să i se aducă următoarele îmbunătățiri :

1) Hârtia pe care se scrie corespondența să aibă întotdeauna, în partea stângă de sus a primei pagini, numele oficial, scris sau imprimat, deslușit și fără prescurtări, adăogându-i-se, dacă nu se cuprinde în chiar denumirea autorității,

numirea localității de reședință, precum și a județului, când localitatea nu este prea cunoscută ori s'ar putea confunda cu alta.

Dacă autoritatea are mai multe servicii, se va trece în «en-tête-ul» hârtiei și denumirea serviciului respectiv. Exemple: «secțiunea a II-a», „parchetul”, „corpul portăreilor”, „direcțiunea personalului”.

2) Fiecare corespondență va mai purta, scrise sau imprimare cu cea mai mare claritate, un număr de ordine și data precisă: ziua, luna, anul, de ieșire dela autoritate.

3) Atât N-rul de ieșire cât și data precisă se vor cita pe deantregul, la începutul oricărei corespondențe, care s'ar referi la o corespondență anterioară dela aceeași autoritate.

4) Asemenea citațiuni întregi se vor face și oridecâteori este vorba de corespondență sosită dela Minister sau altă instanță sau autoritate căreia i se răspunde.

5) Când se repetă o cerere dintr'o corespondență anterioară, pentru un răspuns mai urgent, se va adăoga, pe lângă cele prevăzute la punctul 3, obiectul ei adică cuprinderea pe scurt, iar, în cazuri speciale o copie depe acea corespondență anterioară.

6) Anexele ce însoțesc unele corespondențe, precum: recipise, chitanțe, adeverințe, facturi, acte justificative, petiții, certificate, contracte citații, procese-verbale, acte de: studii, armată, naționalitate, extrase de pe acte de stare civilă, declarații, jurăminte, ziare, statistici, tablouri, situații, copii, oferte, comisii rogatorii, state de salariu, foi calicative, state de serviciu, etc., trebuesc neapărat aranjate în deplină ordine.

Când sunt mai multe anexe la aceeași corespondență, se vor alcătui ca dosare cu filele cusute, numerotate, șnuruite, parafate, sigilate; în orice caz, prinse la un loc cu ace agrafe, etc. după natura lor, iar în urmă atașate de corespondență în așa mod încât să se facă imposibilă desprinderea și rătăcirea acestor anexe de corespondență, pe lângă care se expediază.

7) Fiecare anexă să fie citată și identificată în chiar adresa, pe lângă care se înaintează, ori să se treacă amănunțit în vreun tablou sau listă alăturată, despre care să se facă mențiuni în corespondență. Citările respective vor cuprinde toate elementele principale ale fiecărui act ce se atașează.

8) Numărul total al anexelor să se noteze, foarte vizibil, în cifre mari și în litere, pe marginea stângă a primei pagini a corespondenței, adică acolo unde de obicei se scrie cuvântul „Anexe”.

9) Cu ocaziunea primirii și expedierii corespondenței, se va verifica dacă petițiile și orice fel de anexă au valoare legală pentru fiecare categorie de timbre aplicate: fiscale, de aviație, de facturi, etc. și în special a timbrului judiciar, —

pentru care, — zisul timbru mai nou înființat și totdeodată cu o întrebuintare mai restrânsă față de celelalte timbre, — se poate face mai lesne eroare de către părți în ceea ce privește aplicarea lui.

10) Legea timbrului și impozitului pe acte și fapte juridice prevede, în art. 28 modul anulării timbrelor, după cum urmează :

„Când actul emană dela o autoritate publică sau se primește de ea, timbrul mobil se va anula de către autoritate în momentul primirii sau eliberării. În acest caz, anularea se va face prin aplicarea pe timbru a sigiliului autorității sau a semnăturii funcționarului în drept,

11) Fiecare timbru aplicat pe petiții, acte, anexe, se va anula cât mai vizibil, astfel încât să întrecă marginea lui: anularea se va întinde și pe o parte din hârtia actului timbrat.

12) Petițiile și ofertele deschise care urmează a fi înaintate Ministerului, după ce li se vor verifica și anula neapărat timbrele aplicate, vor fi înregistrate, iar N-rul și data înregistrării vor fi menționate în corespondența pe lângă care sunt înaintate.

13) Inchiderea corespondenței, lipirea plicurilor și ambalarea coletelor trebuie făcute cu îngrijire și prevedere, astfel că filele corespondenței și actele să nu se mototolească, deteriorizeze, lipească și murdărească, din pricina relei întocmiri a hârtiilor și actelor sau din cauza întrebuintării a prea multă gumă arabică, pap, etc.

14) Să nu se folosească plicuri mai mari decât dimensiunea corespondenței întocmită, nici ambalajele largi, deoarece continutul lor, prin mișcarea din timpul transportului, le sparge, făcând să împrăștie și să se piardă corespondența și actele. În plus, când conținutul este greu, plicul și ambalajul se vor lega cu sfoară în cruciș.

15) Plicurile și ambalajele vor fi prevăzute cu „en-tête ul' care să indice deslușit: denumirea autorității expeditoare și N-rul oficial al corespondenței dinăuntru, iar la închidere se va aplica, vizibil sigiliu cu tuș.

16) Se va observa cu strictețe ca N-rele oficiale ce se notează pe plicuri și ambalaje, să corespundă întocmai cu cele ale corespondenței introduse înăuntru.

17) Adresa la care trebuie îndrumat un plic sau un colet, trebuie scrisă citeț și cât mai complet, fără să lipescă elementele principale de îndrumare ca : numele persoanei său autorității, strada, N-rul casei, localitatea și eventual județul.

18) Plicurile și ambalajele cu trimiteri speciale: „confidențial“, „secret“, „mobilizare“, „urgent“, „Cabinetul Domnului Ministru“, etc. vor li deosebite complet de cele fără acest caracter și vor purta, cât mai evident pe ele, mențiunea respectivă.

19) Când la primirea corespondenței, s'ar constata nepotrivire între mențiunile de pe plicuri și ambalajeși între cuprinderea reală a conținutului, plicurile și ambalajele se vor reține pentru facerea cercetărilor necesare.

Comunicându-vă cele ce preced, am onoare a vă ruga să binevoiți a dispune, ca alcătuirea și expedierea corespondenței oficiale să se facă în conformitate cu instrucțiunile de mai sus și în cele mai bune condițiuni, pentru asigurarea mer-sului regulat al lucrărilor.

p. Ministru,

(ss) *A. Garoescu*

p. Director,

(ss) *I. D. Panaitescu*

p. conformitate,

(ss) Popescu

Sfânta Episcopie Constanța.— Prezenta copie fiind conformă cu originalul se certifică pentru exactitate.

COPIE de pe ordinul No. 4084 | 939 trimis Protoiereilor.

Spre o dreaptă repartizare a distribuirii calendarelor pe anul 1940 și a nu mai se face nepreptăți preoților cu parohii mici, vă invităm a Ne trimite, pe răspunderea Prea Cucerniciei Voastre personal, un tablou de numărul exact de familii pe parohii. Științele date în această chestiune cu alte ocaziuni, am constatat că nu-s reale.

Faceți investigațiile, care le veți socoti practice, spre a Ne trimite date reale.

Cu arhieręști binecuvântări.

Episcop, (ss) GHERONTIE

Consilier Referent, Icon. M. Rădulescu

C O P I E după adresa Onor. Minister al Cultelor și Artelor, Serviciul M. O. N. T. și A. P. No. 337-939 către Sf. Episcopie inreg. sub No. 3556 | 39.

Avem onoare a vă comunica mai jos, tabelul cu materialele de Apărare Pasivă omologate până în prezent de Ministerul Aerului și Marinei, precum și numele firmelor de unde se pot furniza, date ce ni s'au comunicat prin adresa Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului Nr. 6040 din a. c.

Celelalte materiale de Apărare Pasivă, pe măsură ce se vor omologa, se vor comunica.

p. Ministru,

(ss) **N. C. DAVIDESCU**

Conducătorul Serviciului M. O. N. T. și A. P.

Inspector, (ss) Titus Răureanu

T A B E L

De materialele omologate de Ministerul Aerului și Marinei.

1. *Masca civilă Md. 1935*, se procură dela :
Soc. An. Rom. Antigaz (Intrarea Amzei Nr. 1 București).
- " " " *Sarogaz* (Bd. Tache Ionescu Nr. 27 București).
2. *Truse individuale gazați*, se procură dela :
Soc. An. Rom. Antigaz.
- " " " *Confar* (Str. Praga Nr. 9, București).
- " " " *Coroger* (Str. Dr. Lister Nr. 65, București)
- " " " *Medigen* (Calea Victoriei Nr. 2 București).
3. *Truse colective model mic*, se procură dela :
Soc. An. Rom. Antigaz.
- " " " *Aerochimică Română* (Bd. Banu Manta Nr. 83 București).
4. *Truse colective model mare* se procură dela :
Soc. An. Rom. Antigaz.
5. *Truse miros gaze*, se procură dela :
Soc. An. Rom. Antigaz.
- " " " *Confar*.
6. *Truse sanitare pentru automobile*. se procură dela :
Soc. An. Rom. Coroger.
7. *Truse dulapuri conservat și desinfectat măști*, se procură dela :
Soc. An. Rom. Antigaz.
8. *Material de instrucție, și anume :*
Lumânări fumigene, lumânări fumigene colorate, lumânări lacrimogene, surogat de hyperită, petarde, imitațiuni de bombe incendiare, focuri bengalice, hârtie impregnată cu cloracetofenonă, corpuri pyrotehnice, lichide colorate, se procura dela :
Inginer diplomat B. Reiss (Str. Vultur Nr. 86 București)
9. *Plăci și săgeți luminoase*, se procură dela :
Colonel Rez. Al. Mihail (Str. Andrei Mureșanu Nr. 14 București)
10. *Dispozitiv pentru camuflarea luminilor*, se procură dela :
Oficiul Intern Român (Str. Smârdan Nr. 18 București).
11. *Substanță ignifugă Thomalit*, se procură dela :
Sirene electrice P. T. R. Lyon, dela Soc. An. Rom. Aerochimică Română (Bd. Banu Manta 83 București).
- Sirene electrice Siemens-Halske, dela S. A. R. Siemens-Schukert (Str. C. A. Rosetti 21 București.)
- Sirene electrice Electror dela S. A. R. Metalimport (Str. Dionisie Nr. 28 București)
- Sirene electrice SVET, dela Reprezentanta Metalurgică (Calea Victoriei Nr. 33 București.)
13. *Sirene de mână*, se procură dela :
Sirenă de mână Electror, dela S. A. R. Metalosport.
Sirenă de mână petripied, dela In. Ionescu P. (Str. Brâncoveanu 7 Brașov.

Sirena de mână Kokums, dela Soc. Kokuma (Bd. Carol 6 București).

14. *Filtrele pentru adăposturi*, intră în caetul de sarcini stabilit pentru fiecare adăpost colectiv și care urmează a fi vizat de Ministerul Inzestrării Armatei (Direcția Chimică Militară) sau Ministerul Aerului și Marinei (Dir. A. M. T. Secția Protecție Aerochimică).

pt. conformitate,
Șeful Biroului 2 A. P.
(ss) NICOLAE N. CEAT

* * *

COPIE de pe circulara No. 4074 | 939 trimisă Protoierilor.

Spre conf. art. 81 din *Statutul bisericii ortodoxe române* și art. 1 din *Regulamentul pentru conferințele pastorale ale preoților și diaconilor din România*, conferințele generale preotești se vor ține anul acesta la reședințele de județ în două serii. Prima serie Marți 26 Septembrie. A doua serie Mercuri 27 Septembrie.

Subiectele vor fi: *Teoretic: Biserica față de legea serviciului social și activitatea preotului în Căminul Cultural.*

Practic: Mijloacele prin care se pot strânge fondurile necesare la construcții, reparații și întreținerea sfintelor locașuri și modul de administrare conf. legilor în vigoare.

În vedere, că se țin numai în câte o zi, față de 2—3 câte cere regulamentul (art. 5) vă invităm a atrage serioasă atențiune preoților, că urmează a fi toți preoții în preziua ședințelor, neadmițând absențe sau lipsa dela Te-Deum, care va fi făcut la ora 9 precis, după Sf. liturghie. Va oficia în sobor de cel puțin 5 preoți, rânduind un C. Preot pentru predica zilei cu subiectul. *Ortodoxismul în lumina evangheliei.*

Asemenea veți atrage serioasă atențiune preoților a studia și scrie subiectul conferinței teoretice. Mai ales cei tineri să arate, că iubesc munca și studiul, fiind obligați a o depune la birou și se va ține seama de ele. Vor fi în ținută oficială.

Dacă se vor numi alți delegați. chiriarihali se va anunța din timp, în caz contrar Protoiereul de centru va prezida și conduce lucrările.

Cu arhieresti binecuvântări.
Episcop, † GHERONTIE

Consilier Referent,
Icon M. Rădulescu

COPIE după adresa Sfântului Sinod No. 1632 | 939 către Sf. Episcopie înregistrată sub No. 3756 | 939.

S'a observat că în manualul „Cartea de cetire pentru clasa II-a primară“, editura Casei Școalelor, 1938, la pagina 176, lecțiunea de religie privitoare la facerea „Semnului Sfintei Cruci“ este dată greșit spunând așa: „Când spunem vorbele:“ și al Fiului“ ducem degetele la piept; când spunem „al Sfântului Duh“ ducem degetele la umărul drept; iar la vorba „Amin“, ducem mâna la umărul strâng“.

Căci după „Mărturisirea Ortodoxă“ învățătura despre facerea Sfintei Cruci sună astfel: „Trebue să faci cruce cu mâna dreaptă punând în fruntea ta cele trei degete mari și să zici: „In numele Tatălui“. După aceea pogoară mâna ta la piept în același chip și zici: „și al Fiului“. Deacolo la umărul cel drept zicând; „și al Sfântului Duh“, ducând-o și la cel stâng. Și, după ce te-ai însemnat pe tine cu acest sfânt semn al Crucii, trebue să sfârșești prin cuvintele: „Amin“.

Aducându-Vă la cunoștință cele de mai sus, cu frățească dragoste avem onoare a vă ruga să îndrumați pe preoți ca la predarea acelei lecțiunii să nu urmeze indicațiile manualului, ci pe cele din „Mărturisirea ortodoxă“.

Despre aceasta am sesizat Ministerul Educației Naționale, cerând rectificarea în viitoarea ediție, a manualului.

Primiți, vă rugăm. Prea Sfințite, ale Noastre întru Hristos frățești îmbrățișeri.

Președinte, (ss) NICODIM

Director, (ss) Pr. Gh. Vintilescu

Mișcarea în personalul Eparhiei

Hirotonii de preoți

1. Brătășanu Gheorghe hirotonit preot pe seama parohiei Cotu Văii pe ziua de 15 Iulie 1939.

2. Ștefănescu Z. Constantin hirotonit preot pe seama parohiei II Dor-Mărunt Ialomița pe ziua de 15 Iulie 1939.

3. Micu R. Alexandru hirotonit preot pe seama parohiei Voevodul Mihai, Durostor pe ziua de 15 Iulie 1939.

4. Stancu D. Costache hirotonit preot pe seama parohiei Caragea-Durostor pe ziua de 15 Iulie 1939.

5. Barbu M. Ioan hirotonit preot pe seam parohiei Golebina -Durostor pe ziua de 15 Iulie 1939.

6. Călinescu P. Vasile hirotonit preot pe seama parohiei Siminova-Caliacra pe ziua de 15 Iulie 1939.

7. Popescu T. Nicolae hirotonit preot pe seama parohiei Crucea-Constanța pe ziua de 15 Iulie 1939.

8. Zamfir Alceu hirotonit preot pe seama parohiei Arabagilar-Durostor, pe ziua de 15 Iulie 1939.

9. Orzan Lascu hirotonit preot pe seama parohiei Capaclia Durostor pe ziua de 15 Iulie 1939.

19. Negoită Stelian hirotonit preot pe seama parohiei Sa-tălmăș-Caliacra, pe ziua de 15 Iulie 1939.

Numire de Protoiereu

1. P. C. Pr. Vasile I. Nicolau dela parohia Slobozia Nouă Ialomița numit în postul de Protoiereu al circ. I Călărași-Ialomița pe ziua de 1 Iulie 1939.

Demisie de Protoiereu

1. P. C. Pr. Dimitrie Dobre a demisionat din postul de protoiereu al Circ. I Călărași-Ialomița pe ziua de 1 Iulie 1939.

Transferări de preoți

1. Pr. Ec. Arghir Vârnab transferat dela parohia Cuvioasa Parascheva-Constanța oraș, la parohia I Adormirea-Constanța pe ziua de 1 Iunie 1939.

2. Pr. Ioan Iacob transferat dela parohia Crucea-Constanța la parohia Sfântul Dumitru-Constanța oraș pe ziua de 1 Aprilie 1939.

3. Pr. Gh. Vasilescu transferat disciplinar dela parohia Malu-Ialomița la parohia Vulturești-Caliacra pe ziua de 1 Iulie 1939.

4. Pr. Grigore Bolocan transferat dela parohia Vulturești-Caliacra la parohia Malu-Ialomița pe ziua de 1 Iulie 1939.

5. Pr. Vasile Stancu transferat disciplinar dela parohia Independența-Constanța la parohia Brăcina-Durostor pe ziua de 1 Iulie 1939.

6. Pr. Gheorghe Turliu transferat dela parohia Brăcina-Durostor la parohia Independența-Constanța pe ziua de 1 Iulie 1939.

7. Pr. Dumitru Andrei transferat dela parohia Săcele-Constanța la parohia Cuv. Parascheva orașul Constanța pe ziua de 1 Iulie 1939.

8. Pr. Ioan Vișan transferat dela parohia Preselești-Caliacra la parohia Echiscea-Caliacra, pe ziua de 1 Iulie 1939.

9. Pr. Gheorghe Pistol transferat dela parohia Echiscea-Caliacra, la parohia Preselești-Caliacra pe ziua de 1 Iulie 1939.

10. Pr. Dumitru Popescu transferat disciplinar dela parohia Ciulnița-Ialomîța la parohia Pribegi-Ialomîța pe ziua 1 Iulie 1939.

11. Pr. Ioan Toma transferat dela parohia Pribegi-Ialomîța, la parohia Ciulnița-Ialomîța, pe ziua de 1 Iulie 1939.

12. Pr. Gh. Cioroiu transferat dela parohia Ghiaur Suiuciu I-Caliacra, la parohia Sf. Gheorghe-Cavarna pe ziua de 1 Iulie 1939.

Numiri de cântăreți

1. Ion Olteanu numit cântăreț I la parohia Sudiți-Ialomîța pe ziua de 1 Aprilie 1939.

Transferări de cântăreți

1. Cânt. Saba Cosoveanu transferat dela parohia Preselești-Caliacra, la parohia Dropia Caliacra, pe ziua de 15 Mai 1939.

2. Cânt. Căpriță Constantin transferat dela parohia Tândărei-Ialomîța la parohia Victoria-Brăila, pe ziua de 1 Aprilie 1939.

Pensionării de cântăreți

1. Ioan Teodorescu cânt. scos la pensie din oficiu pentru limită de vârstă dela parohia Movila Verde-Constanța pe ziua de 1 Iunie 1939.

2. Cânt. Ilie Bălașa dela parohia Olteni-Constanța, scos la pensie după cerere pe ziua de 1 Iulie 1939.

3. Cânt. Const Nica dela parohia Ceacu-Ialomîța, scos la pensie după cerere pe ziua de 1 Iulie 1939.

Decese de cântăreți

1. Cânt. Ion Ioniță dela parohia Belica-Durostor decedat la 10 Mai 1939.

2. Cânt. Ștefan Gheorghe dela parohia Pândâcli-Durostor decedat la 10 Ianuarie 1939.

DONAȚII pentru care se aduc mulțumiri.

Cosâmbești-Ialomița : Frații Mandache și Aurel Dițu o evanghelie 6000 lei; A. Metaxa din București un covor 2000 lei; Dumitru Popescu, idem, 2 candelă 1000 lei.

Găița-Ialomița : Dr. Dinulescu din București un rând veșminte.

Făcăeni-Ialomița : Pr. V. Ionescu o evanghelie 4500 lei.

* * *

Credinciosul Marin Gheorghe de 82 de ani a dăruit bisericii satului său Orboești-Ialomița : Liturghierul, Orologiul mic, Moliftenicul și slujba învierii în valoare de 2000 lei.

Publicațiune.

În conf. art. 5, 6 și 7 din Regulamentul pentru reorganizarea și funcționarea școalelor de cântăreți bisericești din biserica autocefală ortodoxă română, examenul de admitere în cl. I a anului 1939-940, se va ține la Sf. Monastire Balaciu de la 20-25 Septembrie a. c.

Inscrierile se fac la școală dela 15 August - 20 Septembrie,

Actele necesare sânt :

- 1) Extractul de naștere
- 2) Certificatul de botez
- 3) Actul de vaccină
- 4) Certificatul de absolvire a 4 clase primare
- 5) Certificatul de bună purtare de la preotul paroh.
- 6) Certificat medical dacă e sănătos el și familia

Taxa de înscriere este de 100 lei.

Sânt locuri și în celelalte clase.

Director, (ss) AL. RAICU

SPRE ȘTIINȚĂ

Revista apare sub îngrijirea Secției Culturale.

Schimbul de reviste, trimeteri de articole, abonamente și orice corespondență, se va adresa Revistei «Tomis» la Sfânta Episcopie, Constanța.

ABONAMENTUL:

1 an pentru preoți, epitropi și abonați particulari 120 lei

1 an pentru cântăreți 100 „

SFÂNTA EPISCOPIE – CONSTANȚA

Onor
D. C. Sale
Domnului

Facultatea de Teologie
(Universitatea)

Parohia _____

Comuna _____

Bucuresti

Județul _____

pentru biblioteca